

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2006. MÁRCIUS

Elfriede Jelinek

PIHENŐ, avagy MIND EZT CSINÁLJÁK

KOMÉDIA

Halasi Zoltán fordítása

Halasi Zoltán

EGY GÉPI SARJADÉK

Fordítói hozzáfűzés Jelinek *Pihenőjéhez*

2004 karácsonyán felkeresett a Krétakör Színház dramaturgia. Volna itt egy Jelinek-darab, nem fordítanám-e le nekik, előadnák felolvasó színházként. Én addig egy sorát sem olvastam a friss Nobel-díjasnak. Belenéztem a szövegbe, érteni véltem, elvállaltam háromhetes határidővel. Aztán úgyszólván belehaltam. Rendes elolvasás után csak valami ködösen szennyes szöveg gomolygott a szemem előtt. Homályos mondatpingpong, a szó egyébről se látszik folyni, mint a baszásról. Baszás viszont nem egyértelműen látszik folyni. Két házaspár ücsörög egy autópálya menti étteremben, amely étterem valójában szexipari szolgáltatóegység, a két feleség hirdetés útján itt beszélt meg randevút két állatnak öltözött férfival, és miközben a nők elvonulnak a vécébe, a pincér rábeszéli a két férjet, hogy öltsenek álruhát, és elváltoztatott külsővel próbálják visszahódítani félreléptni készülő feleségüket. A férjek „véletlenül” éppen a két hirdető férfi jellemzét kéri kölcsön, és medve, illetve jávorszarvas képében ők maguk abszolválják a „vadállati” aktust a feleségükkel a mellékhelyiségben, majd kint a parkolóban videón végignézve saját „szexelésüket” a két nőből kitor az elragadtatás, ugyanakkor a két férfi a parkolóban lévő többi „naturistával” egyetemben agyonveri a „valódi” vadállatokat, a jámbor medvét és a jávorszarvast. Epilógus gyanánt két japán filozófia szakos egyetemista mond ítéletet a nyugati civilizáció fölött. Ennyi a szűzsé. Laposan titokzatos, olykor banálisnak ható, mégis fel-törhetetlen értelmű mondatok, alighanem zaftos disznóságok követik egymást végig sűrű, tömött sorban. Mi ebben a komédia?

kérdeztem magamtól. Az alcím (*Sie machens alle – Mind ezt csinálják*) nyílt utalás Mozart *Così fan tutti*jára. Mozart, mint köztudott, zenei klisékből dolgozott. A *Così* két szempontból is orientál – egyrészt a primitívség egyszerű dramaturgiailag, de csak azért, hogy a végtelen közhelyszerű esküdések, bizonykodások közepette a minden értéket sarkaiból kifordító álruhás játék segítségével egy fuvintással lerombolja a sárga tartó hűség álszent képletét. Másrészt, épp képlet-szerűsége folytán, nem pszichologizál, csak tipizál, nincsenek benne valódi karakterek, csak a gyönyörűnél is gyönyörűbb, a mézédésnél is édesebb szerelmi sablonokat harsogó karikatúrák. Mozart legnagyobb tette, hogy a belsőleg átélt komolyságból mit sem vesz el, sőt még rátesz egy lapáttal, ez az előírásosan eltűzött, szinte stréberen igyekvő szenvedély táplálja a játék komikumát. Lehetséges, hogy amit Mozart művelt kora zenei közhelyeivel, azt csinálja Jelinek is, csak ő a kommersz szövegek vonatkozásában? Hogy itt valamilyen formában csupa vendégsvövegről van szó, azért nem értek végül is semmit az egészből? Jelineknél minden a köznyelvi szexargó irányába látszott mutatni. Szorított az idő, elkezdtem forgatni előbb a német obszcén kifejezések szótárát, majd a sehol sem talált *affengeil* és *spermageil* szavak jelentése után kutatva internetes kalandozásba bocsátkoztam. Laptopom pillanatok alatt számtalan vírust gyűjtött be, ráadásul a „Troianok” azonnal kezdő oldalként állítják be a legvadabb pornó-szajtókat, így aztán valahányszor bekapcsoltam a gépet, sorra vágódtak fel előttem a méteres farkak és a gecitől csöpögő, széttárt szemé-

remajkak. Tulajdonképpen Jelinek szövegére borult rám hirtelen, és bármily nehéz volt lenyelni ezt a temérdek képi obszcenitást, mondhatni, bent jártam „a virtuális élet sűrűjében” – a statisztikák szerint minden második meglátogatott web-oldal szex- vagy pornóoldal. Aki például felmegy a „maktársak” által teleírt „szoknyavadász.hu”-ra, értesülhet a bérnősténypiac állásáról, valamint részletes beszámolót kap a pénzéért baszótól, például arról, hogy borotvált volt-e a cica pinája, és ha igen, milyen fazonra, és hogy ezt „maktárs” hányasra osztályozza. Így avatódttam be napokon belül a magyar pornónyelvbe, amelyet a „terepeken járó” leleményes kurvapécék és hozott pornónovellákból dolgozó, szolgaszavú bérfordítók teremtenek meg éppen napjainkban. Mindannyian annak az össznépi játéknak a részesei, amely csak egyféle embert ismer: a konzumálót, azt foltos hátú, még dülöngélő bocinak tekinti, a munkahelyét vagy otthonát istállónak, a pornó magazinjait, filmjeit vagy effélére szolgáló számítógépét pedig fejőstehénnek, amelyből a létét jelentő tejecskét szívja, ez utóbbi egyenlő a borjú szellemével. Ő, te gyermekkorban tartott ösztönállat, mi mindent hoznak ki belőled, anélkül hogy meg kéne erőltetned magadat, hogy csak egy lépést is kellene tenned bármiért! Lehetsz nő, lehetsz férfi, a nőiséged, a férfiságod arra az egyen-animálisra zsugorítatik, amit a pornóipar vizuális kalapácsa ver beléd, természetesen kedvesnővéreivel, a tévéműsorokkal és a kommersz filmekkel karöltve. Légy fiatal és szép („*Idol mio*”, bögi Mozart), állj fel, nőj nagyra, sárolj és üzekedj féktelenül! Baszóizmaidat badizd meg, és légy feszülten mechanikus! Ezt ordítják a szemedbe a női és férfi-magazinok. Mert ki vagy te, kedves néző, kedves olvasó? Egy gépi sarjadék. Gépednek élsz, érette, általa.

Na, innen indul a *Pihenő*, Jelinek kemény szatírája. Aki ezt a hátteret nem „fogja”, az dobja is el gyorsan a darabot. Képzeljünk el több harangjátékot, mögöttük verővel álló embereket. Egy automata Amadinda együtttest, mondjuk. Mindenkit az ütőhangszere mozgat, nem ő kelti a hangot, hanem őt kelti a hang. A hangok nélkül mozdulatlan, értelmetlen és indokolatlan lenne egész létezése. De a hangok szólnak! Ő pedig szólaltatni látszik őket. Pedig pont fordítva van, őt ütik életre a szavak. No hát ilyen ütős zeneszekció Jelineknél a mai kommersz médianyelv; a pornómagazinoké, a tévéműsoroké stb. Ilyen hangsorok a nyelvi klisék. Miattuk szólnak egyáltalán a szereplők. Beszédük szünet nélküli, és szünet nélkül a baszást járja körül, időnként azt mondják, hogy sose baszunk, időnként azt, hogy most baszunk, időnként azt, hogy mikor fogunk már baszni. Ez természetesen természetellenes. Még Priaposz is eszik vagy alszik néha, és Istár is le-lejár az alvilágba szunyadozni. Csak az ipariális baszásbeszéd nyomódik belénk nyomasztó szünettelenséggel, éjjelnappal kurvázhatunk *in actu és in effigie*, a beszéd szempontjából kö-

zömbös, hogy mikor ki, hol, kivel, hogy valóságosan-e vagy képletesen. Ez Jelinek második tétele.

Mellesleg ezek a látszatemberék (akik ugyanakkor nagyon is valóságosan azok, amik) ugyanúgy csócsálják a baszást a szájukban, akárcsak a modern filozófia kérődzik némely alapfogalmakon (például Heidegger a lét, az idő meg a ház fogalmain). Történik a darabban valami? Csak a szokásos. A szereplők ösztön-énje azt játssza, hogy ő az én, és ez a látszat-én akkor talál ösztön-magára, amikor magába vonja ösztönmását, az állatot. Mindegy, hogy műállat-e az vagy valódi, mindegy, hogy elhalódik-e a dolog vagy sem, a pecsétet rá a képi bizonyosság nyomja, a parkolóban nézett videó. Lehet, hogy ott nem is medvébe vagy jávorszarvasba bújt férfival baszik egy nő, hanem kecske a kecskével, tigris a tigrissel, vagy csak legyek bagzanak óriási nagyításban, a kép, akár a delphoi jóda, katartikus erejű orákulumként szól az ösztön-énhez. És mit mond? „Állatok vagyunk mindannyian, baszógépek a javából.” Így találkozik az embernek csúfolt ösztönszorga és ösztönszolgáló a saját állatóságának meg a saját gépiségének is – csak a látszatával. Ám a beszédmalom egyre öröl, a beszédmalom szempontjából ők, a malomkövek nem számítanak.

Hol itt a komédia? Egyrészt magában a beszédben, hiszen van valami ellenállhatatlanul mulatságos abban, hogy négy ember (plusz az összes többi szereplő) ugyanolyan szorgosan pofázik a szexről (ami valójában nem is szex már, hiszen nincs benne az égvilágon semmi erotika), ahogy más házat épít, regényt ír, vagy irodát takarít. Nem úgy beszélnek arról, ami nincs, mintha „valaminek volna a bokra”, inkább úgy, mint ami itt már nem is *lehetséges*. Mintha a pornóipar egyszer s mindenkorra betiltotta volna a valódi szexet. Ilyen értelemben még a róla való nyilvános hadoválás is hőstett, egyfajta osztrákos, švejski oldalvágás. Másrészt a beszéd anyaga a beszélők száján hordoz valamit a szereplők manifeszt gyarlóságából. Aki ennyi hülyeséget mond, az nem lehet más, csakis élőlény! Akiknek a nyelven így ki-kibicskálják az összpornóipari baszásnyelv, azok olyanok, mint az időtlen gyerekek: majmolják a felnőtteket, de csak selypegye, de csak pöszögyve. Hol van tehát a komédia? Abban a darásfinomrozskukoricabúzálisztben, amit a magyar változatban összeőröltem. Vegyes örlemény, került bele trendi magazinszöveg, rádió- és tévéhirdetés, különféle blogelemek, pornószövegmodulok, kultúrsikér, rimjátékok stb. Az osztrák szexargó sokkal technicizáltabb a miénknél, a magyar szleng alparibb az osztráknál, de vérbőbb és összekacsintóbb, ennél fogva a figurák eredeti nyelvezete ridegebb, keserűbb, kiábrándultabb, mint a magyarban. Jelinek régebben és elszántabban haragszik a világra, mint mi. És más nevek fémjelzik az ő világát, mint a miénket. Neki Heidegger jut eszébe, ha visszanéz egy kultúrára, nekünk legfeljebb Zámbo Jimmy.

SZEREPLŐK

IZOLDA és KURT (*középkorú házaspár*)
 KLAUDIA és HERBERT (*fiatalabb házaspár*)
 PINCÉR
 MEDVE
 JÁVORSZARVAS
 NÉGY SZVINGER
 KÉT FÉRFI, KÉT NŐ

ÁLRUHÁS MENET, GYEREKEK is
 KÉT FILOZÓFIA SZAKOS JAPÁN EGYETEMISTA (*feltétlenül eredeti japán!*)

1.

Pihenő az autópálya mellett. Parkolóra néző nagy üvegfal, a háttérben üvegajtók, mögöttük látszik a boltban az áruspolc, a pénztár. A helyiség belül koszos és sötét, szemét hever körös-körül. Első ránézésre az étterem mintha nem is lenne nyitva. Autók tolják oda az orrukat az üvegfalhoz, beállnak, aztán egy idő múlva, akár a kikötőből kifutó hajók, távoznak. Két nő jön be szélsőségesen sportos öltözékben, ami nyilvánvalóan nagyon drága lehetett: Klaudia, a fiatalabb és Izolda, az idősebb

nő már kissé öreg és kövér is az ilyen sportos szereléshez. De a fiatalabbhoz sem passzol igazán ez az úrruha. Mindketten berohannak a helyiségbe, körülnéznek, papír zsebkendővel törölgetni kezdik az üléseket stb.

KLAUDIA Komoly meló volt elérni, hogy megálljanak, pláne ezen a ponton.

IZOLDA Robogtak volna tovább, ahogy szoktak, a cél felé. Ezek a sudár legények, ezek a szép szál jegények.

KLAUDIA Pedig ez a pihenő szerepelt a hirdetésben. Itt kellett megállni az ikercsúcsához. Valahol itt vár minket a két vad.

IZOLDA Milyen idegesek lesznek mindig a fiúkák, ha valami olyasmi történik, ami nem szerepel a szokásos programban. Végül is a mercit leállítani nem olyan nagy ügy, pláne hogy még csak az elővárosban járunk.

KLAUDIA Nekik ez se egyszerű. Azt meg már végképp nem értik, hogy az ember enni is szeretne valamit ebből a színes választékból. Mintha a természet valami merényletet készülne elkövetni ellenük.

IZOLDA Nekik csak az a fontos, hogy rájuk főzzön „érzéssel” a szakács. Hát ez most ugrott. Mit csináljunk, a két állat ezt a kilométerszámot adta meg. „Randi a pihenőben, az ikercsúcs felé.” Azt is ők akarták, hogy ne a saját nevüket használjuk.

KLAUDIA Nekem Karin a fedőnevem, csak el ne felejtsem. Be kell gyakorolnom még.

IZOLDA Én lehazudtam a koromból. Tudod, az egyik állat mit írt, hogy neki negyven fölött már nem nő a nő. Úgy szerettem volna megismerkedni egy igazi vaddal.

KLAUDIA Nyilván nem ok nélkül kóborog el egy ilyen állat. Otthon talán egyáltalán nem kapja meg azt, amire vágyik.

IZOLDA Biztos kíváncsiak már rá, milyen lesz a kínzás, ki fogja őket végre „tüzes parázzsal etetni”. Az én álnevem Emma.

KLAUDIA Egyszer mindent ki kell próbálni. Annyira normálisak vagyunk, hogy az már szinte fáj.

IZOLDA És mit csinálunk, ha nem találunk bennünket ropinak?

KLAUDIA De hát azt írták, hogy nekik mindenük „a vad hari és a marcang”. És hogy ettől „baromira be fog poccenni a mocijuk”.

IZOLDA Herbert és Kurt ebben sose lennének benne. Maximum azt engedik, hogy mi magunk mászkáljunk el néha az erdő mélyére.

KLAUDIA De ez a két vad nem ott akarja.

IZOLDA Szerinted már lent várnak a klotyónál, ahogy megbeszéltük?

KLAUDIA Még korán van. Kicsit szorongok. Mindjárt bejönnek a fiúk. Ettől még rázósabb lesz a dolog.

IZOLDA Nem erőszak a disznótor. Még visszavonulót fújhatsz.

KLAUDIA Hogy fogok így eljutni a bennem élő állathoz, ha már egy idegen állattól is ennyire cidrizek?

IZOLDA Talán már figyelnek is bennünket. Összehasonlítanak a fotóval, amit küldtünk magunkról.

Mindketten körbekémelek, benéznek az asztal alá, papírokat dobálnak odébb stb.

KLAUDIA Akkor már nyilván észrevették, hogy a tiéd fiatalabb. De azt megírtuk a hirdetésben, hogy „két külvárosi háziasszony”.

IZOLDA Szóval Klaudia, mielőtt betoppannának Herbert és Kurt, negyedóra múlva közlöd, most már mennem kell oda, ahol a király rúdja is kifele áll.

KLAUDIA Még rengeteg időnk van, Izolda. Ne idegelj!

IZOLDA De, akkor is, meg kell tervezni. „Ki a fájdalmat nem becsüli, az örömet sem érdemli”; ezt írtam a választlevelemben. Jó, a fénykép nem volt az enyém, én még fiatal koromban se néztem ki így. Észre fogja venni rögtön, mi? Vagy csak akkor, amikor már késő?

KLAUDIA Ne kábítsd magad, az állat nem vak. Azonnal látni fogja, hogy már rég nem vagy harminc. Különbözik meg magára vessen. Karintia nem arról híres, hogy ha szóló nőket vagy párokat keres valaki, akkor könyékig turkálhat a választékban. Hát miféle szerkót hordanak arrafelé? Tiszta óantik! Úgyhogy neked sem kell szégyenkezned a korod miatt.

IZOLDA Te, nekem már most visket ez alatt a dögdrága cucc alatt – ez állítólag mindenkiből bombázót csinál –, pedig még sehol sincsenek.

KLAUDIA Na akkor nyissuk ki a szemünket, nézzük, milyen márkájú szabadiós trevirasztetben lépnek elénk, no és persze milyen „szabásúak” ezek a jószágok!

IZOLDA Könnyű neked. Tehozzád legalább úgy-ahogy passzol a testkérőd.

KLAUDIA Az állat megmondta, neki mindenekelőtt a nyitottság a fontos.

IZOLDA Hozzám nem kell álkulcs. Elég bekopogni és beesni, az ajtó tárva. Szorgos szerveimben persze mutatkozik már némi elbizonytalanodás.

KLAUDIA A kor nem számít. Fő, hogy kényeztessenek.

IZOLDA Mi viszont teljes diszkréciót kértünk. A mi helyzetünkben, a mi életmódunk mellett szembetalálkozni később egy ilyen élőlényvel olyan volna, mintha, mondjuk, poloskát talál-nánk a szárnyaló érzésben.

KLAUDIA Ugyan már! Rá se rántanánk.

IZOLDA Énrám ne mondja senki többé, hogy zárkózott természet. Azt szeretném, ha végre belém piszkítanának! Egy harcias tűzok fészken szeretnék visongani!

KLAUDIA A fenekem és a combom sztreccsből korlátlan felületet kínál, lehet taperolni minden mennyiségben.

IZOLDA Az egyik állat, a murai illetőségű, nagy természetjáró állítólag. Többnapos túrákat szokott abszolválni. Istenem, egy többnapos menet! De nekünk félóránk van, legfeljebb.

KLAUDIA A másik, az is egy „mutató darab”, meg fogja gyónni nekem, milyen messzire óhajt elmenni velem „bizarr” fantáziái megvalósításában.

IZOLDA És te hagyod, hogy az ösztöne magával sodorjon.

KLAUDIA Csak a nevedet ki ne mondd, Izolda. Nyugi, ne kapkodj.

IZOLDA Arra gondoltam – meghallgatsz? –, hogy az a jó ebben az állatosban, hogy a testem lehet az istállója. Ajtót nyitok, az állat beront, ott az a hívogató meleg, ő fogja követelni, hogy kössem be. Na milyen? Nehogy nekem ez is futásnak eredjen, magával rántva az egész csordát, mielőtt még egyáltalán megszimatolhatták volna, miféle kemencében égnek hamuvá.

Egy terebélyes Mercedes tolja orrát az üvegfalhoz. Kiszáll két férfi, egy idősebb és egy fiatalabb. Olyan tökéletesen ki vannak adjusztálva, mint Niki Lauda és Alberto Tomba, vagyis ugyanolyan merész sportöltözet van rajtuk, mint a nőknél, és nagyjából ugyanúgy nem illik az ő alkattukhoz sem. Egy versenbiciklit visznek, amelynek hiányzik az egyik kereke, és egy zsák golfütőt. Meg vannak rakva csomagokkal, nagy keservesen caplatnak befelé

HERBERT Voltatok már végén? Itt nem maradunk, az tuti. Innen nem látszik a természet.

KLAUDIA Ül le, drágám! Még nem voltunk, negyedóra múlva megyünk.

HERBERT Érdekes, az előbb még olyan sürgős volt! Azt mondtátok, muszáj itt megállni, mert nektek nagyon kell.

KURT Milyen emberek járnak ide? Ott valaki a padlóra hányt.

HERBERT Itt is van valami a földön. Olyan, mintha kihullott szőr volna.

KURT Az ember belehúz a sportba, hogy megszabaduljon ártalmas anyagcseretermékeitől; kell, nem kell, ürít, mint a gép, már évek óta, és erre tessék, kivágják előtte a taccsot!

HERBERT Én is éppen versenyre készülök, el akarom kapni a testemet, hogy ráverjek egy kört, és mi van? Genya, ahova lépek, minden ragad, nedvek orra-szájba, szőröcsomók. De most nem húzom fel magam.

KURT Iglyunk valamit üvegből, aztán menjünk tovább.

KLAUDIA De én éhes vagyok.

HERBERT Csak nem akarsz itt enni! Már az is bőven sok, hogy ez idő szerint legalább öt főszer mesterkedik azon, hogy ellopja az autónkat, vagy legalább megfertőzzön bennünket a mocskos szalmonelláival.

A férfiak ettől fogva felváltva ki-kinéznak, majd visszaülnek a helyükre

KURT Az erkölcsi nihil és az állandó pénzzavar arra kényszeríti ezeket a simliseket, hogy piszkos kis ügyekkel odaálljanak a világ elé. Ilyen helyeken adnak találkát, hogy aztán ott hagyjanak minket állva, félig kigombolt sliccel.

HERBERT Jól beléjük kéne vágni a golfútót, mielőtt visszaküldjük őket a likaikba, ezeket a kóválygó golyókat.

KURT Már tépnek is, de nem ám a saját lábunkot! Halálunalmas éji nedvekkel kidekorálva.

KLAUDIA Ne izgasd fel magad!

KURT Kíváncsi vagyok, te mit szólnál, ha megfújnák a járgányt!

HERBERT Elvileg az van, hogy mi a meztelen igazságot keressük, és amikor már nagyon bújnánk kifelé a bőrünkéből, akkor gyakorlatilag meg is találtuk. Ezek a nyomoroncok meg egyre csak a befelé vezető utat keresik; hogy hogyan jöhetnének be hozzánk.

KURT Amíg meg nem legyinti őket az árszínvonalunk. Az árainktól azonnal fájni kezdenek, és lelohad bennük a jöhetnék.

HERBERT Mindenütt ez a trutymó! Ezeknél még az asztal is ezzel van megterítve.

KURT Csodálkozol? Gazdasági kilátásaik annyi, hogy nézhetnek és csoroghatnak a kukkolóablakon át.

KLAUDIA Kurt, miket beszélsz?

HERBERT Tényleg azt akarjátok, hogy itt maradjunk?

KLAUDIA Csak amíg kipihenjük magunkat.

KURT Pont itt? Már hallom, mivel vágják ki magukat, amikor éppen elkötik a gépet: „Bocsi, csak megnéztük, nekünk nem-e áll jobban. De sajna mellbe’ szűk volt!”

HERBERT Amúgy itt egyáltalán nincs kiszolgálás.

KURT Azok ott kint a parkolóban úgy stíroltek, mintha nők lettek volna, és valami szolgáltatást kínálnának. Mi hitelekkel párnázzuk ki az ágyukat, ők meg mást se csinálnak, mint kemény foltokat hagynak rajta, háromszor-négyszer is összefröcskölnek, közben még csak föl sincsenek izgulva rendesen.

IZOLDA Kurt, nem otthon vagy.

KURT Még szerencse.

KLAUDIA A részleteket nem törlesztik ezek a szaporodópitektusok, helyette tévét vesznek, hogy saját magukat nézegessék, külön csatornán, azt a primitív pofájukat, ahogy előrobban a kölkeikből. Iskolák. Mecsetek. Kórházak.

IZOLDA Hol maradnak az élet egyszerű örömei?

KURT Igen? Na, akkor jó mulatást!

Hirtelen bekapcsolják a világítást. Harsány fényeffektusok, obszcén meztelen neon-nők villóznak körbe-körbe minden színárnyalatban és pozitívában, stroboszkópos hatással. Poszterek és óriásplakát nagyságú pornómagazin-címoldalak lendülnek fel a magasba, akár a templomi zászlók az úrnapi körmenetben. Szendvicsemberek is vihetik ezeket stb. A mi négyesünk úgy tesz, mintha mindebből semmit sem vett volna észre

KLAUDIA Valahol nagyon közel lehet a Fakingeni forrás. Buborékmentes ásványvizet már nem is lehet kapni jóformán, csak ez a „habzó életöröm” mindenütt. „Frissüljön fel!” „Pezsdítse fel magát!” Persze ami ennyire habzik, az el is pukkan hamar.

IZOLDA Innen már elvben látni kéne a csúcst a kereszttel. *(Felugrik, mint a férfiak, és kikémelel)*

KLAUDIA Ködbe’ van.

KURT Ez a táj olyan, mint amiből elszállt minden erő. Csak ezek döngöttek a kapukat ott a falakon kívül. Új kocsira vágynak, hogy idejöhessenek a szabadba. A kimerült természet őket hívja segítségül.

HERBERT Csak akkor ugrik be a motorjuk, ha jó keményen oda-csördítesz nekik!

KURT Csak akkor.

HERBERT A mi járgányunk is ártott volna a természetnek. Szerencse, hogy sínre tettük, már induláskor.

KURT Miért nem olvasunk soha egy könyvet? Miért nem iszunk soha vörösbort?

IZOLDA Később sétálhatunk is egyet akár.

Mindenki azzal foglalja el magát, hogy lázasan tisztogatja papír zsebkendővel az asztalt és az üléseket

HERBERT Mindig törölgetni a nyomaikat! Emberek ezek? Miért nem férnek a bőrükbe?

KURT Ha olyan csábos fehéreneműt kapnának magukra, mint a lányok, lehet, hogy jobban járnának.

HERBERT Én csak a magam nevében beszélhetek, de annyit mondhatok, hogy Klaudia és én tegnap közös látogatást tettünk magunknál.

KLAUDIA Egész a beszélő végéig maradtunk. Ezzel lényegében le is ültük az időnket.

KURT Ha valaki megpróbálná ellopni az autót, kérlek, adjatok olyan hangjelet, amit mindenki azonnal megért. *(Kikémelel, viszszaül)*

IZOLDA Gyerekek, Herbert, Klaudia! Ti olyan gusztusosan írástok körül a lényegét, hogy az embernek azonnal megjön az étvágya. Főleg ahogy a csészét most a szátokhoz emelitek. Ekkora nyilvánosság előtt! Mindjárt elhörpintem magamat!

KURT *(megint visszaül a helyére)* Á, téves riasztás. Csak guggolnak ott kint a rogyásig teletöltött csotrogányaik mellett, mint akiket halva tojtak bele az éjszakába, rugóznak és dörgölöznek, mint a macskák; hogy valaki engedje már be őket. Ők csak meg akarják tölteni a kulacsukat a csapról! Ezek a termoszkok! Ránk rontanak, mint valami tüzelő csorda.

HERBERT A civilizált lakosság meg állandóan külföldre igyekszik.

KURT Idegenbe tart.

IZOLDA Klaudia, nem kéne lassan mennünk valahová?

KLAUDIA *(az órájára néz)* Mindjárt, Izolda! Először vessünk egy pillantást az étlapra, válasszunk valamit.

KURT Tulajdonképpen mi a gyűlölet? És mi a szeretet? Az tette naggyá ezt az országot, aki ki tudta hozni az emberekből a maximumot. Ez a nagy durranás, nem a Mozart! Jó’ be lett intve azoknak, akik azzal a sok Mozart-szeméttel jöttek. Azokkal a műanyag szarokkal!

HERBERT Jó’ be lett intve nekik!

KURT Csak néznek, hogy mi van!

IZOLDA Kurt, aztán még veszünk is magunknak valamit.

KURT Mit akarsz itt venni? Ami a legtöbbet ér – a csúcs a kereszttel meg a fantasztikus kilátás –, az úgyis natúrproduktum.

KLAUDIA De hátha kint sikerül rendesen érintkezésbe kerülnünk valakivel, aki, ha beledugjuk az ujjunkat, úgy belénk csap, mint a kettőhúsz!

IZOLDA Fényárba’ fogunk úszni!

KURT „Hömpölygő sugárba’”? Egyelőre csak a tévé visszfénye látszik, izgi képek, egyik a másik után.

HERBERT Van tévészoba is, arra az esetre, ha elered a zuhé. *(Rámutat egy pornóplakátra)* Ott áll a készülék a szentsarokban, ahol a kisézus nevelkedik, és időnként elveri az unalmát.

KURT Mindenki olyan sportszert válasszon, ami a legjobban megfelel az alkatának. Ami azelőtt a jóisten az égben, most azok a sportszillagok. Hova folytatják el azt a rengeteg energiát? Re-kördömlés minden csatornán. Nem lesz itt semmi színről színre.

HERBERT Nem bizony. Csak ez a nyáladzás a tévé előtt egész nap. A genyaember a saját képét nézi benne felnagyítva.

IZOLDA Nem akarom felnagyítani, Kurt, de te már régóta nem voltál úgy nálam, hogy okot adtál volna az elégedettségre.

KURT Micsoda?! Te nem vagy magadnál! Herbert, figyeled, milyenek a nők? Beleragadnak a nagy büdös érzéseikbe, aztán tőlünk várják, hogy kirántsuk őket a kátyúból! Számon tartják, hányszor kóstoltál bele a miazmaikba.

HERBERT Vettem észre. Pszt!

Valami zúgás hallatszik, olyan, mint egy méhraj. Mindannyian fülelnek egy darabig. A méhek egyre haragosabban döngenek

Teljesen bezsongtak! Ne figyeljetelek oda. Állatok ezek mind!

KURT Odakint elszabadult a pokol. Mi a magunk eszközeivel már megütközést se keltünk.

HERBERT Már nem vagyunk ütőképesek. Akiket eddig seggbe rugdostunk, most azok rúgják a gölokat.

KLAUDIA Herbert, remélhetem, hogy ma este megértő leszel velem?

HERBERT Kabaré! Komolyan! Klaudia! Te most arra tényleg vágsz, hogy elköltsenek vacsorára, és ne maradjon belőled semmi? Csakhogy nekem már az a kis apró is betesz, érted, amit rád fordítok, nemhogy a dorbéz!

KURT Nekem is. Akárcsak a lágyra öblített fehérnemű a szőnyegen. Attól kész leszek rögtön.

HERBERT Miért vagyok én ilyen kemény, Klaudia?

KLAUDIA Én nem vettem észre, hogy megkeményedtél volna.

Méhdöngés

IZOLDA Nézd csak *(a pornóplakátra mutat)*, ez az az úszónő? Aki doppingolt. Hogy is hívják? Mindegy, a zsirosan fénylő bőrén látszik, hogy az egész teljesítménye szintiszta család.

KLAUDIA A lába között semmi, csak az a cernányi műanyag. Hátár a csillagos ég, korlátok sehol, leszámítva azt, amit az orvostudomány állít, hogy azért mégse potyogjon az összes rekord az ölébe. Ó, bárcsak nekünk is ilyen egyszerű volna! Szereket szedni, pasikat passzírozni, milyen finom!

HERBERT Az nem lehet, hogy te ilyenre akarod venni a figurát, Klaudia!

IZOLDA De. Klaudia pont ilyen akar lenni.

HERBERT Mindig frissen facsart vagy szinte frissen facsart?

KLAUDIA *(a pornóplakátra mutat, a méhek zúgnak)* Itt az áll: „Őn nemcsak hogy feljuthat a csúcra a kereszthez, igénybe veheti a vidék másik speciális szolgáltatását is, több kilométer hosszú mesterséges tavunk nap mint nap annyi energiát bocsát ki, hogy kedves vendégeink szinte korlátlanul fogyaszthatják az áramot.”

HERBERT Intenzív élvezet! Hiába, teljesítmény nélkül nem megy. Sajnos nagyon sok energia megy veszendőbe. Akkor is, ha finoman nyúlunk a partnerünkhöz.

KURT Márpedig a partnerünk is utánunk nyúlkál ám a lompos, loncsos és bozontossal! Ezt az izgatást honorálni kell valamivel.

KLAUDIA Partnerünk sóvárgó két ujjá úgy adja át nekünk a rezgéseket, mint az autó pipája a gyertyának a szikrát; és úgy felállít bennünket, hogy mindjárt szét is durran a motorunk. Ennyire kell nekem Herbert – és így kellek Herbertnek én.

HERBERT Mikor lehet már végre rendelni valamit?

Méhdöngés

KURT Nagyon izgi ez a kaptárzene. Olyan érzés, mint mikor egyszer mélyen belenézttem egy nő dekoltázsába. Legalábbis azt hittem, hogy abba meredek bele a strandon. Csakhogy az a test-színű furdódressze volt. Meredek, nem?

HERBERT Erős vár a mi hormonháztartásunk. Lehet rá építeni.

KLAUDIA Rám például nem kifejezetten előnytelen pozíció várna, ha végre ellátnád a főnöki szerepkört, Herbert.

IZOLDA És te mikor állsz munkába, Kurt? Mikor vállalod végre a tevékenység kockázatát? Ha megsimogatnál legalább néha, te átokfajzat!

KURT Minek? Van neked kenceficéd; balzsamosabb, mint ha én síkosítanálak.

KLAUDIA Énbőlölem nagyon is kibújna ám valami egy kis nappali testápolás hatására.

HERBERT Ezért javítottál a fonákodon. Csak amikor teniszezni látlak, ahogy fogadod az adogatásomat, akkor veszem észre, milyen eredményes tudsz lenni.

KLAUDIA Mindegy. Az eredmény úgy elszáll, mintha sose lett volna. Herbert, a sport nehezebb, mint te, mert ott előbb el kell sajátítani bizonyos szabályokat.

KURT Izolda, te, aki csak a komolyzenét kedveled, miért nem veszel példát? Olyan vagy a hajlakkod alatt, mint egy lecsukott motorháztető. Le kéne szoknod erről a merevségről.

HERBERT *(a prospektust nézi)* Azt írják, hogy a Fakingeni forrás fitatáló hatással bír, még az egyébként nagyon nehéz esetekben is.

IZOLDA Néha arról álmodok, hogy tonnányi spré áztat el.

KLAUDIA Annyi gyengédség, amennyi nekem kell, semmilyen kozmetikai készítményben nincsen. Te például mért nem vagy hozzám gyengédebb, Herbert?

HERBERT Pont erre van szükséged?

KURT Ti folyton arra vártok, hogy ott belül valaki más nyomja meg nektek a csengőt.

HERBERT Akármédig nyomkodhat bennetek az ember, akkor se jön egy fia hang sem, csak a szuszogásokat hallani.

KURT *(a prospektust nézi)* Milyen csodás hely! Ez tudna miről mesélni!

HERBERT Zordon erdők, durva bércek, szirtok! Itt aztán hetekig kiabálhatsz, mire találsz valakit, akitől el is fogadnál egy kortyot.

IZOLDA Kurt, mit szólnál egy olyan népi hangszerhez, ami két-személyes?

KURT Kétszövű? Akkor már inkább a templomi orgona. Szépen el tudnánk rajta négykezesezni. Jelzem, a prospektusban az áll, hogy a tó időnként befagy.

IZOLDA Te, én komolyan beszéllek.

HERBERT Itt még a szaunába se mehet be úgy az ember, hogy ne sorolnák be valahová „vegyes pillantások”. Klaudia, te meg vagy húzatva, hogy pükt itt akartál megállni.

IZOLDA Egy faburkolatos helyiségben kereslek, Kurt – sose vagy ott. Megyek utánad, kapok utánad, semmi. Egész máshol járok. Mi az, ami itt szunnyadozik bennem, de valahogy mindig későn ébred? Itt vonszolom magammal, igen, ez a testem, csak azért, hogy láncra kössék, mint a kutját.

KLAUDIA Velem is volt már ilyen. A test felemeli a fejét, de aztán egészen másfelé tekinget.

HERBERT Ne engedjük el magunkat egyszer? Mi lenne, ha egyszer tényleg kimozgatnánk magunkat?

KLAUDIA Az is csak az lenne: sport! Csak ott nem éjjeli pillangók, hanem naposcsibék adnának egymásnak találkozt. Mindenre kapható lábasjóságok.

KURT Na és egy Alpok–Urál-ralli – milyen lenne az idén? Hátrányos népek felzárkóztatása? Virágozzék száz virág, hát nem?

HERBERT Most, hogy eltűnt a Vasfüggöny, hát persze, miért is ne ünnepelnénk? Megvizsgálhatnánk, mi a helyzet például az oroszországi utakon, átálltak-e már az ólommentesre.

IZOLDA Én nem szeretném saját magamon megfigyelni, hogyan bukik meg az érettebb korosztály. Én azt szeretném, ha vizesen fénylő ajkaim duzzadtan tárnák kelyhüket.

KURT Világítanak a szavaid. Őrület!

IZOLDA És te lennél az egyetlen, Kurt, aki letéphetnéd ezt a virágot.

KURT Nekünk már csak az alpesi flóra marad.

KLAUDIA Jó, akkor én most kivonulok. Valami levét rendelhetnél nekem, Herbert. Talán nem csapnak ki a pohárból a nedvek, amíg nem leszek itt.

HERBERT Néha rájövök, senki se okosodik ki a másiktól, miután kijött belőle. Pláne hogy egész idő alatt csukva tartotta a szemét.

KURT Idegen nők, hosszú, tömött sorban, nyitogatják a kis neszesszerűket boldog-boldogtalannak. Olyanok, mint megannyi koszos, szétcincált esőköpeny. Undorító. Azért ilyesmit te sem akarhatsz, Izolda.

KLAUDIA Köszike, mi jól megvagyunk magunkban, igazán kedélyesen. Most akkor jössz, Izolda? Akarom mondani: „Emma”.

Mindketten az órájukra néznek, előveszik a neszesszerűket

IZOLDA Az embernek vannak bizonyos kötelességei a testével szemben, Klaudia. Bocs, „Karin”!

KLAUDIA Igen. A testet, mivel nem látunk bele, rémület önti el, és ez a benti sötét a kinti sötétségtől csak még rémisztőbb lesz.

IZOLDA Az ember először nem lát semmit, saját magán kívül. De a pánik csak egy pillanatig tart. Utána máris kivilágosodik a képernyő, és belenézhetünk az általunk választott szórakoztató műsorba.

KLAUDIA Ezt tényleg jól összehoztuk, mi csajok, ezt a kis fakultatív programot!

Némán jelet adnak egymásnak. Nagyon hangos méhzügás

IZOLDA (szinte érthetetlenül) Most már mennünk kell oda, ahová a király is maga esik bele.

KLAUDIA „Aki a fájdalmat nem becsüli, saját magát sem érdemli.” Ez is benne volt a hirdetésben.

Klaudia és Izolda kimennek. A méhzügás egy csapásra megszűnik. Látni a háttérben a pénztárt az eladópuhlyával. A két nő megáll, nézik a kínálatot, vesznek egy-egy rikító színű trikót meg más egyéb szexi holmikat, látni az üvegajtókon át. Közben egy kis show megy le néma csendben, az is hátul, az üvegajtók mögött. Nőket emelnek magasba, majd ejtenek le. Egy énekes énekel mikrofona, de azt sem lehet hallani stb.

Előtér. A hanyagul öltözött Pincér a két magára maradt férfi asztalához jön, és meghajol Herbert és Kurt előtt

PINCÉR Parancsolnak az urak?

HERBERT és KURT (egyszerre) Már megvolt a mai szórakozás, sífutás, hosszú és rövid táv.

PINCÉR Hogy lehetnek ilyen engedékenyek? Még meg se fordultak, és a sípartnereik már le is léceltek. Ki kellett volna adni nekik a megfelelő pillanatban a megfelelő utasítást!

HERBERT Nem fognak elmenni idegenekkel.

KURT Most azon filóznak, melyik fajta bevonat a legelőnyösebb a vonalaiknak. Ezért veszik a trikót.

HERBERT Vásikáznak. Még egy-két hónap, és a futófelületük újra virágba borul.

KURT Időbe telik, mire a természet feldolgozza, hogy csoportosan vágunk neki.

HERBERT Hiába, ez az élet. Az igazi. Magunk választottuk.

PINCÉR Igen ám, de amikor a jóisten megteremtette önöket, akkor ezt a mérges csírat, a férfibürokmagot belepottyantotta a pohárba – egészségükre! –, és most ezzel kéne ugyebár kezdeni valamit. Á, már menni akarnak! Persze a tévé előtt vagy az újság mellett ülve sokkal szórakoztatóbban telik az idő, igaz? Mert ugye ott szépen apródonként azért csak segítenek magukon. Jó kocsihoz mindig jár nő, mindig van a tárban egy lehívható tündér. Az élmény tiszavirág-életű, de ez a cél is, túlesni a perleánykákon, ballal levenni az időt, jobbal hátratenni, sarokkal. Új év, új lányok!

HERBERT Naná, mindig a legújabbakat béreljük ki. Ledér ruci, alatta semmi. És ahogy mondja, a felvillanó fotómodell-arcok olyan gyors egymásutánban követik egymást, hogy nincs az az elsuhanó kísértet, amelyik ennyi idő alatt ledobja magáról a lepedőt.

PINCÉR Ha egy pillanatra körülnéznék, az önök asszonkái teli torokkal harsogják világgá a nemüket. Nekik meg ez jutott. Azt hiszik, azzal, hogy belegázolnak a puncstortájukba, már le is van tudva a dolog? Nem tudják, hogy a legjobb szakács a csömör? És hogy nem csak a vadak vadulnak? Nehogy azt higgyék, hogy ez a friss husik után tekerő bringásgatyesz sokáig domboríthat még a látszattal. Mindjárt leszáll az éj, és ilyenkor, mint tudjuk, meg szokás bokrosodni! Nézzék, milyen dögös anyag! (A szexshop felé mutat) Ilyen matériát, mi, fiúk is szívesen húznánk a füttyökre! Jó, a sportcucban nem sok hely marad az életörömléknek. De hát mi másunk van a sporton kívül, ami megmozgatna? Vétköznek a bigék! Bomba egy anyag ez a latex, nem? Kész plasztikbomba! Valósággal bekerget bennünket az idegen combközökbe! Hohó, a sport csak javít a nők isteni idomain! A mesterséges molekula gyakorlatlan keze nem remeg, tökéletesen lekoppintja a nőt. Így már majdnem olyan izgi, mint egy ilyen szexi trikesz. Alatta pedig ott a szolgálatkész titkárnői ajakrés, hogy legyen hova ürítenünk bugyborgó nedveinket, hogy abba a puha szattyanbőr bukszába végre-valahára belezizzenjen a húszfilléres. Hát nem ezt csinálják mindenkiel? Figyeljenek! Fehérlő buckákon át visz az út, még át se vágta az egyiket, már jön is a következő bontottszárnyas, már ott fickándozik, állagóvó csimicsomagolásban. Nincs megállás! Ha a nagy Natúra mást mutat is, hiszen ott elriad tőlünk a vad, mi sose legyünk restek, kutassuk, kajtassuk csak rendületlenül a másikban rejtőző állatot. Ó, istenem, ezek a nők! Milyen rosszul bírják a magányt! Mikor egyedül vannak, az olyan nekik, mintha időzített bomba fülsiketítően hangos ketyegését kellene hallgatniuk. Rövidesen nem is marad belőlük más, csak a bájruci: az elasztikusabb a beteljesedést sürgető időnél. Most mennek ki a shopból, látják?

KURT Higgadtan nézünk az események elébe. Egy biztos, a fiatalkori örületnek már nyoma sincs bennük.

HERBERT Már rég nem olyan szertelenek és bohók. Égnek áll tőlünk a szőrük a nunusukon. Meg vagyunk áldva velük.

PINCÉR Ha látnák, hogy sietnek, valósággal a nyakukat törik a nacsasasszonyok! Már alig várják, hogy vadidegenek leadják nekik a fakultatív programot, ami pusztító hatását tekintve felér egy kisebbfajta atomtámadással. Ezek a nők! Jóformán meg sem

érkeznek, mégis folyton el akarnak menni. Kor nem számít. Küllem nem érdekes.

HERBERT Csinálja itt a feszkót! De mi ezt nem vesszük be!

KURT Ami Izoldát illeti, ki van csukva ez az egész. Őhózzá csak nekem van hozzáférésem. Illetéktelen belépés letiltva. Ezért érünk célba mindketten, látszólag erőlködés nélkül.

HERBERT Nem mintha Klaudia tavacsájája, amit hosszú évek keserves munkájával duzzasztott fel aztán az elasztán révén, egy Bajkál volna a mélységét tekintve. Vízhözama kettőnket is alig áraszt el. Nem egy halaknak való lubichely. Különben is Klaudia és Izolda olyan kezes jószágokká szelidültek, hogy ma már a banánt is pórázról ennék.

KURT Nem hiszem, hogy egy gyorsnászád kellene nekik. Meg hogy azzal átcsaphatnának a gáton! Ez már csak azért se valószínű, mert hajótest nemigen tud haladni bennük, ilyen vízszint mellett.

PINCÉR Fogadjunk!

KURT Mi acélos járgányok vagyunk. Minket még a zsaruk se bírnak elkapni a vijjogással.

HERBERT Cincér úr, hiába cincog itt nekünk, szavát se hisszük.

PINCÉR Gondolják, hogy a Weisse Riese rendszeren kiszedte belőlük, amit kellett?

HERBERT Ennyire azért ne legyünk optimisták. Tény, hogy kedvelt kiránduló célpontjaink ők. Enni is lehet, ha már meleg a rezsó, de csak addig tart a főzés, amíg ők kész nincsenek. Egy perccel se tovább.

PINCÉR Azt hiszem, ha önök nem zsebbe' játszanák a hokivilágkupát, ahogy szokták, könnyen előadódhatna egy kis malőr. Hogy mindenki szeme láttára kifröccsen a majonéz. Más nőknél, ugye, ahol felülsemmi vagy csak csöcsifix, ez nem gond. Hiszen ezek amolyan gyorstüzelések. Rövid kiruccanások a sporthírek előtt.

KURT Minek néz engem, főúr? Én cseppet se bánám, ha a gepárdom kezesebb volna, simulékonyabb, nem föltétlenül így házon belül, végül is az asszonypajtások nevelése. Velük mindig viselkedik, még bólint is tetszése jeléül.

HERBERT Igényekkel is igyekszünk előállni. Francia, ógörög. Én bárhova szívesen lerakom a nadrágszemetemet; néhol még rendszeren tele van pettyezve keletkezőfélben lévő emberanyaggal. Volt már, hogy világbjajok cseperedett ebből a matériából. Megvan hozzá a hóbelevanc!

KURT Szó szerint. Jó' bele van építve a kilövőszerkentyűbe. És csak azért, mert éppen nem kér belőle valaki, még nem habozunk a nemes anyagot röp pályára állítani.

HERBERT Simán keresztülmegyünk rajtuk, mint az étel.

Valaki elmegy mellettük, és szinte oda se nézve, mintegy mellékesen, ellopja a fél biciklit. Senki sem vesz észre semmit

PINCÉR Ha áluhát ölténének, és úgy közelednének hozzájuk, elkaphatnák őket még egy fordulóra, az asszonkáik belemenének!

HERBERT Lehet, de most még nem vagyunk belemenős formában. Különben sem elérhetők. Meg a fél kezem se szabad.

KURT Tudják, hogy itt a combfixes konkurencia, és csöndbe' vannak.

HERBERT Csak tőlünk korbácsolódnak fel az éržekeik. És mi sem a szomszédból loptuk ám azt a hatalmas szexuális kultúránkat. Alaposan megdolgoztunk érte, hogy most már ők dolgozhasanak.

KURT De nem, soha!

PINCÉR Mindegy is. Önök kibontották az időt a természetes csomagolásból. Most már végig kell enniük. Az összes lehetőség ott ébredzik paplanos ágyikójában, játszadozik a szerveivel, és utánunk kapdos. Itt van mindjárt a videó! Ugyan mi demonstrálhatná jobban, hogy mi férfiak milyennek képzeljük a nőket, és hogyan színezzük ki őket, mint éppen egy videofelvétel? Ugye hogy nincs ennél tökéletesebb? Taps! Taps! Önök, uraim, végeredményben rendes, nyugalmas belvizek volnának, ha nem borzólna fel sima tükrüket minduntalan az elvárás szele. Mert mit kíván önöktől drága hitvesük? Nem kevesebbet, mint hogy övele és őbenne nagy hegyi tóvá duzzadjanak, sőt! Hogy miközben szökőárrá dagasztják benne a lelkesedést, az önök ujjongása vékonyka patakfonalakban végleg elrángatózzon. Csak sajnálni tudom önöket, uraim. Kutyaszorítóba kerültek! És közben egész idő alatt ezek a sístergő rágcsa- és bevásárlózajok! Ez a konzumpenzum! Közben valaki csak kinyitotta a vízvezetéken a csapot. Fölfele spriccel a víz, a hölgyek így akarják. Hú, micsoda tevés-vevés, micsoda viharos megérkezés! Na köszönöm szépen! Még csak ez hiányzott! Nem, pillanat, még egyáltalán nem szállt el a hölgy! Előbb még nyalás és fényezés kéretik önöktől. Pedig hányszor, de hányszor elspricceltek már közben, és hallgatták a szemrehányást, hogy ha csak ennyi volt az összes puskapor, akkor minek kellett egyszerre elsütöni.

HERBERT Hányszor, de hányszor! Aztán jött a lelkezés, ami felért egy büntivel.

KURT Vagy a félkezes játék Izolda valamelyik hangszerén.

PINCÉR Honnan van a nőknek ennyi energiájuk? Az ember szinte szorongani kezd. Ők mindig a teljes életet tartják szem előtt, nemcsak a poharat és a tányért, pedig hát azzal együtt lettek kézbesítve, ugyebár, annak idején. Az önök asszonkáik is ahhoz a nőtípushoz tartoznak, amelyik akkora feneket kerít a saját nemének, hogy a másik nem ezzel ki is szorul a placcról.

HERBERT Ők tulajdonképpen mindig jól megértettek minket. Olyan jól, hogy az embernek eszébe se jutott, hogy tulajdonképpen neki is kéne valamilyen fogalmat alkotnia róluk.

KURT Izolda mindig tele van azzal, hogy mi mindent szeretne csinálni. De aztán nem csinálja, jobb szeret beszélni róla.

HERBERT Igen. Sok a дума, de ez nálunk valahogy nem jön be.

KURT Úgy beszélnek, mintha egy hegyet kéne elhordaniuk, saját magukat, kőről kőre.

Hirtelen fölgerjedt szvingerek rohannak át a helyiségen, egymást kergetik a levétközöttség különböző stádiumaiban Egyikük

EGY FÉRFI *(alsónadrágban, alig érhetően)* Az ember a legszebb kilátásokat kínálja nekik minimó kalkuló 23,7 centivel, ők meg úgy futnak, mint a gyerekek a verés elől. Fáj a fejük! Pedig mit összesóhajtoznak! És mindig talál bent az ember szállkát. És so-sincs rá fölkészülve!

Egyik férfi ebből a csoportból ellopja még a golfzsákot is. Senki sem vesz észre

PINCÉR Ha javasolhatnék valamit. Merjenek egyszer végre mások lenni. Már az álszakáll is javít valamit az éjjeli lepkevadászok hangulatán. Köszönjenek el attól a tökfílkótól, akit szakmányba' rántanak életre, már évek óta. Vágják ki a nagy adut! Elő a káró királlyal! Próba szerencse. Meglátják, mekkorát fognak nézni az asszonkáik. Először magukhoz nyúlnak, aztán a tányérokhhoz, aztán a poharakhoz, két percig tombolnak, hogy még mit nem, aztán olyan szófogadón dőlnek be, mint akik a

természet által előírt összes pozitívát ki akarják próbálni. Csak hogy ezzel kicsit elkéstek a nacsasasszonyok, mert egynémely póz szigorúan az ifjúság számára van fönntartva. Hogy magára eszméljen a nimfaságból, aztán hosszú sorokban tóduljon a popkoncertekre csápolni.

HERBERT De mit csináljon az olyan szép szál jegenye, mint én? Az ilyet nehéz ám álruhába öltöztetni. Azonnal felismerik, egyszerűen azért, mert olyan látnivalóan természetes.

KURT Én is tutira felismerhető vagyok ebben a pinduri tangában. PINCÉR Attól függ. Kicsit át kell fazonírozni magukat, de nem kell hozzá sok. Nem hiszem, hogy az asszonkák az utóbbi években bármikor is alaposabban szemügyre vették volna a kishavert. És ha egyszer érdes, velőtrázó hangon megszólal a női szerveikben a csend, biztos, hogy fel fogják venni a telcsit. Még hozzá pontosan azt a kagylót, amelyből az önök bársonyos hangja szól. És akkor lehet, hogy az, amire asszonypajtás már rá se bír nézni, az unt-utált szerszám, egyszerűen átlényegül valami sose látott vagy szinte sose látott és állati nagyra értékelt tüneményé.

Vidám hangulatban lévő négyes ül a szomszédos asztalnál, már szinte teljesen levetkőzve. Kacarásznak, beszélgetésükből csak foszlányokat hallani, mert közben behizelgő áruházi háttérzene tölti be a teret. A Pincér meghajol Kurt és Herbert előtt, leteszi eléjük az étlapot, valamit ajánl, ők ketten azonban csak a szomszédos asztal négyesére figyelnek

1. FÉRFI Hova álltatok be?
2. NŐ Direkt a klotyóhoz. Ott mindjárt be lehet jönni. Különböző csoport csoport hátán, mindenütt iszonyú szűk a hely!
1. FÉRFI Csak te ne legyél szűk, arra figyelj! És amit a kocsiiban mondtál a fejlett csiklódról, hogy ez „Vénusz ajándéka” – tudod, mi?, nekem csak a meló.
2. NŐ Ha már így rákérdeztél az állatra. Ahhoz, hogy beinduljon, keményen oda kell csördíteni neki, ez a minimum.
2. FÉRFI Az én testembe már be vannak építve az extrák. Extra volt a dohány is, amit kifizettem értük.
1. FÉRFI Mennyi extravagancia! Én csak használt női bugyikat meg Wolford nejlonharikat gyűjtök.
1. NŐ Itt az anyém, mindjárt meg is kaphatja! *(Az asztal alatt lehúzza a harisnyanadrágját, és átnyújtja a férfinak. Az megszagolja, és bedobja a papírkosárba)*
1. FÉRFI Utánérzés. Necc. Egy ilyen hengerre!
2. NŐ Tényleg vegyek egy ilyen szelepes hengert a férjemnek az S-méretű szivarjára?
1. NŐ Arra a pénisznövelő vákuumpumpára gondolsz? A múltkor volt itt egy ügynök a cégtől, aki elmagyarázta, hogyan működik.
2. NŐ Állítólag úgy megdobja a vérbőséget, ahogy egy politikai műsor se a tévében.
1. FÉRFI Állandóan járnak ide olyan macák, akik nem szállnak be az ógörögbe vagy a középperzsába, még egy alapfokú nyelvtanfolyamra se iratkoztak be soha. De én olyan vagyok, hogy ha nem hallják meg rögtön, hogy kopogtatok – és én minden ajtón bekopogok ám! –, akkor szevasz tavasz, dugom el a hernyót. Velem bármi összejöhét, én nem vagyok egy fintorgós. De inkább nem mondom végig a választékot. Lehet, hogy egyikből se kérnétek.
2. NŐ *(i. nőhöz)* Valahogy nem optimális nála az erekció. Áll, álldogál; de hogy? de meddig? Jóformán azt se tudom, hogy most csőre van-e töltve, vagy már el is sült.
1. NŐ Vigyázni kell ezzel a herkenyűvel. A túlzott vérbőségnek is megvannak a hátulütői.

2. NŐ Bár már ott tartanánk: hogy hátul üt.

1. NŐ *(i. férfihöz)* Lehet, hogy csalódást kell okoznom, de a görögöt nem tenném be a kosaramba. Ajánlanám viszont a „csinálj magad” mozgalmat.
2. FÉRFI Akkor mi mire kellünk? Én egy olyan nőt keresek, aki nem lármázik folyton, hogy most van-e ott valaki, vagy csak a huzatot érzi, amikor én már rég elkezdtem a műszakot. Ne mondja rá, hogy nudli, szeresse az én kis töpörtyűmet. És szidjon és ejnyézzen: „nézzenek oda, már megint összecsinálta magát ez a gyerek!” *(Egy pelenkát vesz elő az aktatáskájából, meg egy világoskék csecsemőrugdalózót, felnőltre valót persze)* Egyébként nem maga volt a fotón!
1. NŐ Az a hűgom volt. Ma nem tudott jönni, más programja van.
2. FÉRFI Kár. Álmomban már őt láttam anyámnak.
1. NŐ Itt vagyok én, alkalmi útitársnak.
2. FÉRFI Magával semmi kedvem egy hajóban evezni.
2. NŐ Én viszont csak úgy engedném a használatot, ha előtte vékony esőpelerint kapna magára. Higgye el, úgy remegne a cerkája abban a nejlonkontósben, mintha csak a kedvenc pártja rázná, jeges marokkal, az, amelyikre évek óta szavaz! Na!
1. FÉRFI A nő egyetlen vetélytársa az erotikában a gyerek. Tök igaza van, hogy erre veszi a figurát. Csak nálam vakvágány!
2. FÉRFI Miért kell abbahagyni mindössze egy spricc után? Torkig vagyok vele. A gyerek visít, amikor nyársra húzzák. Már előre repesek.
1. FÉRFI Eljön a pillanat, amikor már én se tudok megálljt parancsolni a nedveimnek, habár én körmérvkőzést játszom. Csak győzze kívánni.
2. NŐ Nálam vannak fotók és videók. Erre egy külön kis fészek is van.
1. FÉRFI Muti a fotókat. Mindjárt kiderül, melyik a jobb, a kép vagy a valóság.

Összedugják a fejüket, és végignézik a fotókat, időnként a fény felé tartanak egy-egy diát. Az a férfi, aki csecsemő akar lenni, miután végzett a képekkel, kipróbálja a rugdalózót, úgy mozog, mintha kocogna. Még sugdolóznak egymással egy kicsit, aztán felállnak, és együtt távoznak

PINCÉR Hallották, hogyan igyekeznek idomulni a szabadidőhöz, milyen rugalmasan? Más – az önök asszonkái példának okáért – hetekig nem tudja lenyelni, hogy a fodrász rosszul rakta be a haját.

HERBERT Gondolja, hogy mindennap gyakorolni illenék a hús feltámadását?

KURT Egy másik testben? Gondolja, hogy ez olyan, hogy az ember szinte istennek érzi magát? Benyitni abba a szobába, ahová egyébként soha nem szabad? És gondolja, hogy az öcskös most jobban kiló majd, mint legutóbb? Mi van, ha ahhoz is fáradt, hogy előjöjjön?

PINCÉR Ne vesztegessék az életidejüket! Ez a pihekönnyű elasztán bringásnaci – bármilyen szépen fonódott is rá a kerékre – most szépen le fog mállani önökről! Ugyanez a szándéka a természetnek az önök arcával is! És az a semmicske műanyag pánt az asszonkák lába között? El vele, félre azzal is! Kétszáz nyavalyás schilling, plusz egy üveg lány- vagy fiúpezsgő, ez még nyilván belefér a büdzsébe. Parkolónkban olyan örömszerző kombinációk várják önöket, amilyenről nem is álmodnak. Addig is adózzanak egyperces néma gyásszal gépjárművük emlékének.

KURT Hogyhogy emlékének?

PINCÉR A kérdéses készülék a parkolóban kapható.

HERBERT Próbáljuk ki. De nem lesz gáz abból, hogy profi sportoló létünkre vízi pisztolyt rántunk?

KURT A szelep a szűk keresztmetszet. Mi van, ha nem jön ki elől semmi? Nem csinálunk egy próbát előbb?

PINCÉR Semmi gáz. Az ejakulátum természetes ízeket tartalmazó koncentrátum, az emberiség történetének „nagyjai” közül sokan ellőtték már. Most pedig fáradjanak ki, uraim, ez a program, amit most kínálunk, csakugyan fel fogja frissíteni ernityed tagjait. Csak egyet ne feledjenek. Szimpátiaalapon megy minden. És a szimpátia holmi kis banális analízis játékokkal nem pótolható. *(Kiszór az asztalra valami eleséget, valami folyós sárga szmöttyit nyom rá nagy ívben, és elmegy)*

A két férfi, Kurt és Herbert ráhajolnak az asztalra, és fellefetyelik az ételt

KURT Hú, mire vettünk jegyet! Elindulsz, Herbi, mész be a nőbe, érted, zakatol a kis erdei mozdony, még föl se csapódott a szemaforod, és önála már kész, megtörtént! Ettől mi már teljesen el vagyunk szokva! Először az a tomboló csend, aztán egy kis női csicsérgés hobbiról, sport, kultúra, művészet, állítólag téged is pont ezek érdekelnék. Minden van, csak a punci nem indul be. Klímaváltozás, kiszáradás. Jól kikaptad.

HERBERT Ja. És egyszer csak, már ott serceg a zsírja a kanócon, elkezd kiáltozni a nevemet, Herbert, Herbert! Jaj, mondom, mi a baj? Jaj, olyan szerelmes lettem beléd tegnapelőtt. Hát ez isteni, mondom, és nekem mért nem szóltál?

KURT A nők csak magukra gondolnak.

HERBERT Teljesen el vannak telve magukkal. Azt hiszik, ők is emberek.

KURT A természetnek nagy a csapadékigénye.

Egy férfi elmegy mellettük, ellopja, mintegy mellékesen, a maradék csomagot is. Rá se hederítenek

Te, ez megy, ki tudja, mióta. Izolda valami sötét falut emleget, mindig leírja nekem előtte részletesen; hogy nyitották rá az ajtót, hogy állt ott a falnál, dermedten. Tök merev, nem fogja meg a flintámat, kínos. Olyan, mintha jönne a pincér, érted, és se szó, se beszéd, leokádna.

HERBERT Szeretik letámadni az embert a sötétben. Jó nekünk, nekünk legalább a kocsinkról leolvasható a méretünk.

KURT Ja. Hengerűr – kaliber. *(Felugrik, kikémlél, majd visszaül a helyére)*

HERBERT Kőbcintibe elég jók vagyunk. Nézzük csak, megvan még?

KURT Meg. Vagy amikor bevágunk a mosásba apait-anyait. Vannak ilyen napok. Izolda eltiltja a bejárónőt az alsóneműimtől. Azt mondja, majd ő, kézzel. És közben nézi, melyik fehér, melyik foltos. És mindegyikhez elolvassa a használati utasítást. És akkor azt hiszi a liba, hogy most már ismeri „legbensőbb éneket”.

HERBERT Hagyján, de mi vár bennünket „az érzékek sötét dzsungelmélyén”? Eleinte dermesztő csönd, aztán hirtelen valami kegyetlen, irtóztató ricsaj.

KURT Egyszer egy hotelszobában azt találta mondani nekem egy bárnóstény angolul, ugye ne higgyem, hogy a maga üvöltése verte fel az éjszaka csendjét, sir?

HERBERT Nem lenne rossz, ha most ülőterpeszbe' ereszkedne ide két vakító félgömb.

KURT Lehet, hogy a kihágásainkat feljegyzik valahol? Olyan valószínűtlenek néha, mi magunk is alig hisszük!

HERBERT Például Nina és Barbara. A fitnesscenter üdvöskéi. Mintha megint előkerültek volna. Hogy azok hogy muzsikáltak sztereóban! Aztán ők is kőkeményen adtak a szobasportnak, mi

is próbáltunk helyállni másokkal az örök talajon, és az állandó versenyzés ugye elszívja minden erőnket.

Az állatok nagy belépője: két totemszerűen óriási állat-ember jön be, mindenki őket bámulja. Csak Kurt és Herbert tekingetnek kifelé a parkolóba, hogy megvan-e még az autójuk. Egy idő múlva zsebsakkot vesznek elő, és játszani kezdenek. Az állatok irdatlanul nagyok, magasított a cipőjük talpa. A medve nagyon kövér, ki van tömve. A jávorszarvas nagyon magas és vékony. Bálványszerű és felelmetes mind a kettő, ugyanakkor a legkönnyedebb hangnemben társalognak. Az esemény a háttérben, az üvegajtó mögött egyre viharosabb lesz

JÁVORSZARVAS Szabad ez a hely?

MEDVE Úgy fest. Beszédéről is volt szó? És kiment már érte?

JÁVORSZARVAS Igen. Muszáj szóban is megnyilvánulnom, anynyi minden gyülemlett föl bennem. Meg kell csinálnom a figurát valahogy. Erre kell a beszéd. Rémes!

MEDVE Jól csinálja a figurát, szerintem.

JÁVORSZARVAS Elárulnád nekünk, mi a foglalkozásod? És in-tegetnél is a közönségnek?

MEDVE Egy EU-s cégnél vagyok. Erőgépeket gyártunk. Árut teríték. Eléggé absztrakt dolog. Nem hittem volna, hogy erre fogok egzisztenciát alapozni, és tessék! Általában kiküldetésben vagyok, hálózatfejlesztés. Járom az utam, Magyarország, Lengyelország, a többi ország nevét, bocsnak, de nem bírom megjegyezni. Aztán még az endekásokhoz járogatok, a keleti tartományokba, na.

JÁVORSZARVAS Mennyi kedves kis ország, és mennyit vártak ránk! Pont ránk!

MEDVE Hogy elültessük és felneveljük őket, megpermetezve életörömmel, a saját honi talajukban.

JÁVORSZARVAS Én is áruforgalmat bonyolítok, de kisebb irodagépekkel. Kettyintő küttyük és társaik.

MEDVE Azt mondják, az ember attól ember, hogy beszél. Hát akkor egy ilyen dugógép, én mondom, emberfeletti! Főleg a nők szeretik a szájukat jártatni, amikor befelé haladnak magukba, de a vége mindig az, hogy üres kézzel jönnek ki.

JÁVORSZARVAS Hiába, a lelkizésnek se vége, se hossza. Hanem a gép, annak vége is van, meg hossza is! Az minden téren felülmúlja az embert. Különösen beltéren.

MEDVE Maga nagyon jól belenőtt a figurába!

JÁVORSZARVAS Magán se lötyög!

MEDVE Ezek az országok, abban a figurában, amiben mi utazunk, még nagyon gyerekcipőben járnak. És hát ezzel, hogy elélvezel, és mégis állva maradsz, sok kuncsaftot lehet szerezni.

JÁVORSZARVAS Az volt a hiba, hogy a Nyugat nyelvel próbálkoztam.

MEDVE Ahelyett hogy kézbe vette volna őket! Magukra voltak utalva.

JÁVORSZARVAS A saját kezükre. Úton-útfélen.

MEDVE Mennyi mozgás, csak azért, hogy minden arra járó a combjuk közé csaphasson!

JÁVORSZARVAS Ekkor lépünk a színre mi. Érettebb korosztály, erősebb járgánnyal.

MEDVE Ha egy csöpp eszük van, megmaradnak ebben a mostani édeni állapotban, ők a mi bevásárlóparadicsomunk.

JÁVORSZARVAS Tutti frutti jégkrém! Már lisztérzékenyeknek is!

MEDVE Cégünk olyan infrastruktúrát telepít hozzájuk, amilyen még nem volt. Mostantól abszolút kihozhatnak magukból mindent, még amit eddig nem sikerült kifacsarnunk belőlük, azt is.

JÁVORSZARVAS Végre normális körülmények közé kerülnek. Nem a restiben füstölik a szalonájukat, és nem is az országúti

benzingőzben pácolódnak. Vége a falukutató mozgalomnak, nem kell többet terepbejárást folytatni azért, hogy letusolhassák valahol a muffancsukat.

MEDVE Hangulatjavító intézkedések várhatók a rádiózás terén is. A kedves betelefonáló mint adásidő hasznosul. Lehet, hogy se füle, se farka annak, amit mond, de saját hangját hallhatja a hangszóróból! Amíg nem kezd el gerjedni. Legyen ön is szerkesztője kedvenc műsorának!

JÁVORSZARVAS „A mi időnk!” „A mi hangunk!”

MEDVE Mi, állatok egész más műsorra vágyunk.

JÁVORSZARVAS Én például éjjel is barcognék, nappal is barcognék. Bűn? Vagy még rosszabb: hiba?

MEDVE Kis testi igény. Először csak távoli moraj, aztán fölvesz, magába ránt, majd tűz tovább. Vagy egyszerűen keresztülmegy rajtad.

JÁVORSZARVAS Hát van kereslet, mit mondjak. Jön asszonypajrás, ugye, de mér' jön, csak azért, hogy villoghasson valamivel a szupermarketban a többi háziasszony előtt, boldogan átmegy kuporgós terpeszbe, várja a vadat. Az állat odamegy, csenget háromszor, asszonypajrás már tolja is le a bugyiját. Én nem tudom, mért ennyire sürgős. Ha már embert kell nemzeni, nyomjunk bele minél több kedélyt, nem?

MEDVE Csehországban egy tizenhárom éves lányt akart rám szózni a kedves papa egy kilencütös nyomtatóért. Tüdőbajos volt a szentem. Én nem értem ezeket a gyerekeket, miért magukban ölik a természetet, mért nem inkább másokból nyerik ki?

JÁVORSZARVAS Pont a legstrapabíróbbak mennek el külföldre, úgy, mintha csak a cukiba mennének nyalánságokért. Aztán ostor marokra, hadd folyjon a kuki kóla. Vagy a meggyvér. Eláraszthatja őket, csak a sütijükbe ne menjen, arra vigyáznak. Dominában bevállalások.

MEDVE Én is munkára fogom a markomat, már amennyire a jellemez engedi. *(Lehúzza elől a cipzárt)*

JÁVORSZARVAS *(bajlódik a cipzárral)* Miért kell nekünk mindig a legújabb divathoz igazodnunk? *(Széthúzza)*

MEDVE Hogy éhen ne haljunk a dzsungel kellős közepén. Aztán a kölykünk ott bömbölhet az állatkertben.

JÁVORSZARVAS Lóg a logóm. Ki magasztalja fel?

A háttérben egy amatőr sztriptíz táncosnő lép fel, vetkőzik. A Jávorszarvas és a Medve matatni kezdenek a jelmezükben, és diszkrét maszterturbálásba fognak

JÁVORSZARVAS Mi? Ma egész nap szárazon tengek-lengek? Az út túloldaláról hesszölöm a bigéket?

MEDVE Kültelki lebujok, olcsó rimák, csak külsérelmi nyomok mindenütt.

JÁVORSZARVAS Az emberi buzgóságtól bűzlő levegő árt a nők bőrén. Olyanok lassan, mint a vicsorgó koponyák. Fogtóméseik közül baktériumok másznak elő. Erős szájszag csap meg, amint beszélni kezdenek.

MEDVE Ja. Az igazi ideál, az nem az, aki ideál!

JÁVORSZARVAS Szuper! Tutti frutti nyalóka! Tisztítja a légutakat, elúzi a vírusokat, cuppanj rá! Pici szívem, kicsi szám, duzzadt himtagot kíván.

MEDVE Ha nő vár otthon kemény szóval, a bagetted is puhább jóval.

JÁVORSZARVAS Igen, de ha kiteszed a taglót, olyan, mint egy lótag.

MEDVE Az ember csak lótna-futna a kertek alatt, és locsolna, és locsolna! Miközben egyszobás lakása van, és abban egy szál filodendron.

JÁVORSZARVAS Egyszer egy szobacicusnak beajándékoztam egy elektromos fogkefét. Ó meg? Úgy rácsusszant, hogy a vége az agyán jött ki. Mi van?, kérdeztem, te agyra mosol?, de már későn.

MEDVE Azért vigyázhattál volna.

JÁVORSZARVAS Hányszor van olyan, hogy valami nem marad meg ott, ahol a helye volna, és egy test halállal lakol érte.

MEDVE Velem is volt már, hogy olyasmi ment be egy nőbe, ami nem volt belevaló, és ebbe lett belehaló.

JÁVORSZARVAS Baró!

MEDVE *(a közönséghez)* Vallja be, ön sem az altot szereti, nem is a mezzót, hanem a szop-ránt.

JÁVORSZARVAS A legbaróbb, amikor kajakra megy. Hallani azt az elnyújtott áriát a vadonban! Velőtrázó!

MEDVE Azok a műsikolyok! A parázó oázis!

JÁVORSZARVAS Hát igen. A popsigondozás külön díjtétel. Ilyenkor a nívópálca tövig níveakrémes, olyan szoros a közelség. Aztán egy parányit ápoljuk még a gyepet, pitvarolunk is egyet. És totál lucskos a nő, amikor végre hazaér, már ha egyáltalán hazaér.

MEDVE Ez egy dologtól függ csupán. Hogy engem is átenged-e rögtön ezután.

JÁVORSZARVAS De erre már nekem is áll!

MEDVE Az se számít, hogy melyikünk mekkora, a nők többnyire úgyis vízszintben. A lényeg a barbár, a marcona tag, az irgalom nélküli gyilkos attak!

JÁVORSZARVAS És amikor nőket hívunk, és pasik jönnek?

MEDVE Na az szuper!

JÁVORSZARVAS Hogy ne higgyük ám, hogy ők olyanok, mint mi! Vagy hogy ők ezt meg ezt akarnák – velünk!

Kurt és Herbert a szomszédos asztalnál már jó ideje csak fél szemmel figyelt a játékra, és beszédes pillantásokat váltottak egymással lopva. Most összesúgva megegyeznek, fölkelnek asztaluktól, és odatolakszanak a Jávorszarvas és a Medve asztalához

HERBERT Elnézést, megengedik? Most, hogy beindult a kiválasztásuk, szabad egy kérdést feltennünk?

MEDVE Kezdjék mindjárt a másodikkal!

KURT Lehet ezt minden érzés nélkül csinálni? Jó, az érzés méreg, de mégis!

JÁVORSZARVAS Hát így nehéz lesz megőrizni közmondásos szelidségünket!

MEDVE Gerjed a gitárjuk hátul, mi? És senki se akar a húrok közé csapni.

JÁVORSZARVAS Hogy van képük ilyen képet vágni? Ilyen nincs is a Brehmben!

MEDVE Az is égés, hogy mennyire nem égnék. Forrjanak föl! Hadd fusson ki, aminek ki kell futnia!

JÁVORSZARVAS Különben hogy mocskolnak össze bárkit? Dőljön a barnamártás! Vagy, felőlem, az erőleves cérnamentélttel. Az én italom egyébként a friss tejecske, magas zsírtartalommal.

KURT „A testünket megváltja a szeretet.”

MEDVE Ahogy azt Móricka elképzei!

JÁVORSZARVAS Akkor képzelje el, hogy magatehetetlenül lóg le egy emberről, a két csülke és a lapátagancsa vitorlaként feszül hátra. Maga még így van. És mit tesznek magával a derék honfitársak? Odaakasztják, öne zsenír, a megfeszített mellé, no nem a testét, csak a fejét. Brutális, nem? Trófeaként a falra. Ennyit a szeretetről. Buuh!

MEDVE Menjen és facsarjon levét magából. Köcsög!

JÁVORSZARVAS Minden érzés kész katasztrófa. Az is megszívja, aki lelkiél, és az is, aki a következményeket viseli. Ettől koldul

a világ. És ezen az se változtat, ha valakinek benő a feje lágya időközben. A nyomai vígan tenyésznek tovább.

MEDVE Ha kaland kell, ott a műlesiklás, az óriás műlesiklás meg a szuper-G!

JÁVORSZARVAS Csak nekünk hagyjanak békét, jó? Az ilyen féktelenül száguldozóknak az a legdühítőbb, hogy sose tudják, merre hány méter.

KURT Elfogadjuk az építő kritikát, csak egy dolgot nem szeretnénk: ha – jelenleg amúgy abszolúte jogosan szépítkező – aszszonkáink érzésvilágát a kisiklás veszélye fenyegetné. Ezt a vádgyant ugyanis mi fektettük le, sok-sok év alatt, emberfeletti türelemmel.

HERBERT Hányszor kellett a hó alól kiásnunk, és aztán újra a megfelelő, a helyes nyomvonatra tennünk ezt a sínpart! A nyomvonalat sárgával húztuk meg, bár kissé vékonyan, elismerem.

KURT Végig elő volt rajzolva nekik, hogy mi van itt érezni való és mi nem, ától cettig.

HERBERT Aztán egyszer csak azon vettük észre magunkat, hogy a testük – igaz, hogy mi kötöttük magunkhoz szoros gúzzsal – kezd veszedelmesen hozzánk hajolni.

KURT Miközben bennünk semmiféle hajlandóság nincsen irántuk.

JÁVORSZARVAS Hát ha hozzájuk kötötték az életüket, akkor ez úgyszólván fizikai képtelenség.

MEDVE Kötve hiszem, hogy ne húznának ahhoz, akihez kötődnek.

JÁVORSZARVAS Háztáji szárnyasai megtiprását megrendelésre vállalom. Pata.

MEDVE Én a potyadék hús eltakarításáról gondoskodom. Nehogy már a tyúk kezelje a grillsütőt! Legjobb időben levágni a házi-szárnyast.

KURT Hát ami Izoldát és Klaudiát illeti, ezt a két visongó „almát pongyolában”, vanília- vagy borsodóval annyiszor behabzsoltuk már, hogy a kellesténél is többször. A végén mégis önállósították magukat.

HERBERT Elsodródtak mellőlünk.

KURT Éppen ezért oda kell figyelniük, stoppperral. Mindjárt nyolc óra.

HERBERT Látják, tisztelt állatok, mit tesz a szeretet? Az ember megeszi a másikat szőröstül-bőröstül, és közben le nem veszi a szemét róla, az égvilágon mindent ebből a tükörből akar kiolvasni, még a saját korai halálát is.

KURT Közben – mert ugye miről szól a kultúrlény, miről a mozi, a koncert, a színház – az ember üldözőbe veszi a benne rejtőző állatot.

HERBERT Elég költséges hajsza.

KURT Eldobált jegyek, amerre járjuk az utunk, méregdrága cafatok.

HERBERT És amikor azt mondjuk, hogy na most akkor adjunk a sportnak, és nekivetkezünk – de csak annyit, amennyit a sportág megkíván –, akkor is csak a drága szuflát pazaroljuk. Bármelyik strandon többet mutat meg az ember. Ott még a fűszálon is csorog a naptej.

KURT Maguk legalább már lementek állatba. Ez komoly előny ott, ahol a préda után lohol a mezőny.

MEDVE Nehogy azt higgye, hogy ennél mélyebbre nem lehet alacsonyodni. Például ha olyan volnék, mint egy sorsátor, föl se tűnnék. Annyi disznó közt.

KURT Szóval ha korpa közé keverednék, engem is megennének?

MEDVE Nem. Állatok közt a gyengébb is hozzáfér a táphoz.

HERBERT Jó, de a szerelemben el kell foglalni a terepet! Amennyire lehet, az ember kényelmesen elhelyezkedik abban a sportosan szűk térben.

KURT És akit elnyelnek mindenestül? Mert ilyet is hallottunk már. Aki a lényegét veszíti el a szerelemben?

MEDVE Mi van? Lángra nem, csak begyulladtunk? Milyen ember az, aki így akarja elfoglalni helyét az állatvilágban?

JÁVORSZARVAS Nézzenek oda! Ivarérett férfiak! Kizárólag szeméttel tömik magukat! Arra bezzeg van eszük, hogy le nem járt szavatosságú hitvesüket eldobálják életük hosszú sífutópályáinak kanyarulataiban! Én faljam föl? Én örökösök a természet épsége fölött – de embert a földről? Inkább a bogó.

KURT Szóval bánhatjuk, hogy nincs élő kapcsolatunk a természettel?

JÁVORSZARVAS Hát az para. Nekünk és a természetnek össze kell tennünk, amink van.

KURT Ezt most vegyük felszólításnak? Nem is tudom. Valahogy az a benyomásunk, hogy magukról nincs is benyomásunk. Arról ugyanis semmi képzetünk, hogy megfelelő-e a méretünk. Hát most akkor miből állapítsuk meg, hogy alkalmasak vagyunk-e állatnak vagy sem?

HERBERT Így szemre kapitálisak, azonkívül vitálisak. Remélem, adakozó kedvűek is, mert ha nem, akkor esetleg perceken belül fel találunk fortyanni, mint a teavíz. A csajok ugyanis itthagytak minket. Na, beleegyeznek önként vagy nem? Csak nem fogják elrontani az örömmünket!

MEDVE Hát ez tényleg vicces. Mindenütt ez van, odacsődülnek, amikor megjelenünk valahol, jé, figyelj, állatok, állati jó, vadi jó, kettő is! Aztán egy mindig akad, aki legszívesebben véres cafatokra tépne.

JÁVORSZARVAS Az ilyet idejében ki kellene szúrnunk.

MEDVE Megszülettünk öröme – mért irtjuk ki örökre?

HERBERT Na látja, ez az! Mi lenne, ha jelmezt cserélnénk? Hogy a csajok megint közelről a lábunk, bocs, a szemünk közé nézzenek.

KURT Micsoda buli lenne! Nyomatni a pokol angyalait! Be a füttyökösökkel a moziterembe, végigosztani a sorokat, elfeküdni a vászon előtt!

HERBERT Kifizetjük a kölcsönzést.

KURT A mezt is meg a jelmezt is.

HERBERT Hú, ha mi lehetnének a jávor meg a medve!

KURT Lenne olyan vad hari és marcang!

MEDVE Nekünk itt randink van bizonyos „Karinnal” meg „Emmával”. Mirőlunk annyit érdemes tudni, hogy bögünk, mint a berber oroszlán. Aztán esünk neki az élőhúsnak!

JÁVORSZARVAS Ígéretes találka. Nem is tudom, hogy mondhatnánk le róla.

MEDVE Azért van, ami amellet szólna. Például hogy az egyik ígéret durván lejjebb nyomta a korát.

JÁVORSZARVAS Hűszéves kori fotóval akart bennünket etetni! Azért mert állat az ember, nem kell mindjárt hülyének nézni.

MEDVE Húgyagyúnak.

JÁVORSZARVAS Most mit vannak úgy oda az életkortól? Attól félnek, hogy ha nem vigyáznak, lemaradnak valami rendkívülről, amit aztán később már nem lehet pótolni?

MEDVE Lemaradnak? Na és! Legfeljebb nem lesz kitömve a bugyijuk.

JÁVORSZARVAS Ember, tudja maga egyáltalán, miről van itt nagyba' szó? Én kezes állat vagyok. Szelidségem a természet adománya. Lány pillantásaimat papírtálcán szolgálom fel.

MEDVE Én ki se látszom a málnásból. Vagy mézet lopok. Éles a karmom, de senki sem ölel úgy, mint én.

KURT Egyik változat.

HERBERT Másik változat.

JÁVORSZARVAS Szóval két nő. Az egyik Bruck an der Murból, a másik Kapfenbergből jön. De ez se biztos.

MEDVE Oké, nem akarják, hogy hazáig üldözzük őket, és azt is lenyomjuk még, ami megmaradt belőlük.

JÁVORSZARVAS Azt képzelik, hogy ha minket elborítanak már a lángok, majd ők csapkodhatnak, hogy eloltsák a tüzet. Mindig ugyanaz a műsor.

MEDVE Parázson járni, ahelyett hogy máglyára mennének. Toporzékolni rajtunk, ahelyett hogy ők lennének a préda, és a farkójukba mélyesztenénk a karmunkat.

JÁVORSZARVAS Á, hagyjuk. Előzzük le, aztán úgysis utolérjük magunkat.

Mindkét állat közönyösen vállat von, matatnak a jelmezeiken, lehúzzák a cipzárt, és kilépnek belőle. Ekkor persze kiderül, hogy a jelmez alatt egy másik jávorszarvas- és medve van. A jávorszarvas agancsa habszivacsból van, olyan, mint egy kétágú szobaantenna, és úgy pattan elő a fejálarc alól, mint rugós ördög a dobozból. A két férfi, Herbert és Kurt már nem látszanak csodálkozni ezen. Leveszik a sportöltözéket, felveszik az állatjelmezt. Igaz, a medvejelmez túl bő és túl nagy, a jávorszarvasjelmez szintén hosszú, azonkívül szűk is! A két férfi sokat bajlódik a jelmezekkel. Közben egy kis szünetsztripp! Kurt és Herbert az állatjelmezben botladozva, kis híján elesve kimegy. Függöny

2.

Autópálya, női vécé előtere. Sok fülke egymás mellett. Tükör stb. Minden sívár, koszos, lesprézett. A nők egymás mellett ülnek a vécén, szomszédos fülkében. Az ajtót mindketten nyitva hagyják

A PINCÉR HANGJA (a hangszóróból, halk áruházi zenével aláfestve)
A párjaik, tisztelt hölgyek, elveszni látszanak a lehetőségek tengerében. Dobjanak nekik mentőövet. Válasszanak maguk! Különben kisvárosunk lakott területének legszélére sodorja őket a bőséges kínálat. Igen, maguk mögött, maguk mellett és maguk előtt az izgalomtól csöpögő himtaggal és szeméremajakkal várakozik a nagy lehetőség. Ne hagyják magukon kívül! Két dolgot kérünk: hogy legyenek diszkrétek és egészségesek. A büfében átvett üveget, valamint a pénzüket tartsák készenlétben! Lila Kandúr, a szexfutár egész télen edzett, hogy nagyra nőjön, és bátran célba juttathassa forró üzenetét. A kamera rajta lesz a nagy eseményen! Most pedig helyezkedjenek pontosan a kapott üveg fölé! Nyissák ki még jobban az ajtót (A nők szófogadóan kitárják), hadd lássa a kamera, hogyan pisilnek, mielőtt elmennének. Kedves nedveiket szerencsés nyerteseink fogyasztják majd el természetes habzású pezsgő formájában az ürülj-ürülj asztalkákról. Jelszó: Ne görcsölgjön – szürcsölgjön! Hamarosan hatalmas boldogsághullámok csapnak át rajtunk. Olyan találkozás vár ránk, amely fel fogja nyitni a szemünket. Olyan találkozás, amely egész ízlés- és ösztönvilágunkat új pályára löki.

IZOLDA Habár én kicsi koromtól fogva törekszem rá, hogy érezzem a dolgokat, most azt hiszem, ennél több kéne ahhoz, hogy beletaláljak ebbe a szűk nyakú üvegbe. Valószínűleg edzenem kellett volna. Mit csináljunk? Ebben a sportban nem vagyok otthon. És talán a vonalaim sem a legmegnyerőbbek.

KLAUDIA Hát igen, jobb, ha tudjuk, egy nőnek is vannak hiányosságai. Például a célba pisilés nem a mi asztalunk.

IZOLDA A mi asztalunk zselét lövetni a gyümölcstortára.

KLAUDIA Itt ülünk, másként nem tehetünk. Ahogy a többi derék háziasszony is, ha itt ül. Kis szorongás, szorítsd a retikülöd, jön a külföldi; egy kukkra, egy slukkra. Nála az álkulcs, nálad a zár, forgassa, te érzed, beleillik-e már.

IZOLDA Náluk az ütő, nálad a labda. Egy a fontos: hogy a két cso-

damókus, a medve és a jávor elég nagy legyen, elég virgonc és elég fotogén.

KLAUDIA A legtöbb nő már annak is örül, ha észreveszi valaki. Mi meg húzunk remélem, a főnyereményt. A férjeink? Olyan szűkös a fantáziájuk, mint ennek az üvegnek a nyaka. Azt a keveset mindig megkapják.

IZOLDA A két bundás viszont a jelek szerint eléggé lényegre törő. Ezt írták: Le a naci, félre a prém, irány az alagút! Majd az ő halogén izzójuk belereflektoroz. Csak semmi szembeforgalom!

KLAUDIA Hát már itt tátongunk, mint a kifli, amelyikbe bele kel-lene csúsztatni a hotdogot!

IZOLDA Azért annyi jártasság nem árt, hogy tudják, melyik végünkhöz nyúljanak. A pasikáinknak ehhez is illusztráció kell, képi segédanyag.

KLAUDIA Hogy egyáltalán üzembe helyezhessék a készülékünket. Azt, hogy mi határozzuk meg az események folyását, soha nem engedik.

IZOLDA Tulajdonképpen akárki is lehetne, aki rájuk hajol, miközben letolt nadrágjuk bevág a térdhajlatukba...

KLAUDIA ...már ömlik a magjuk, és konyul a tagjuk.

Felvijjog egy sziréna

A PINCÉR HANGJA (magnószalagról) Ne féljenek! A sziréna csak azt jelenti, hogy valaki éppen most akarja ellopni az autójukat. Ez a hangjelzés is egyike különleges szolgáltatásainknak!

A két nő felugrik, letolt bugyiban kirohan a kinti ajtóhoz, majd vállat von és visszajön. Felhúzzák a bugyit, és leteszik az üveget a tükör előtti polcra. Elkezdik csinósítani a frizurájukat, rendbe hozni az arcukat

IZOLDA Szerinted bedugaszoljuk az üveget?

KLAUDIA Jobb lesz. Még kiömlik.

IZOLDA Az enyém tök átlátszó. Tisztára olyan, mint a sósborszesz. Ennyi és kész. Többet nem tudok kipréselni. Tornáztassa a záróizmát, aki élsportoló!

KLAUDIA Hogy megnőttünk, figyeled? Nyerő ez a japán topán.

IZOLDA Felragyogni egy érzéken vad éjszakán, hol van ez már? Testem sírjában fekszem feszesre ápolt bőrrel – ki lát belém, a divat alá?

KLAUDIA Remélem, úgy lesz, ahogy a hirdetésben volt. Akkor ma mélyen belénk látnak.

IZOLDA Bizzunk vakon a márkában? Egy férfinél?

KLAUDIA Az egyiké a mancs, a másiké az agancs. A jelmezük állítólag olasz. De ha több nemzetközi cég öltözteti őket, annál jobb.

IZOLDA Általában annál jobb, minél ritkábban látom az én kicsi Kurtomat. De most valahogy mégis őt fogom belevetíteni ebbe a... Kicsit kínos. Egy vadidegenbe.

KLAUDIA Nem böngészünk át vagy ezer hirdetést, mire eldöntöttük, melyik benzin mossa ki a foltot a selyemsantung nagyestélyinkből? Eleven lángnyelvek módjára!

IZOLDA Lehet, hogy apró kis kupacok maradnak csak belőlünk?

KLAUDIA (kikémlél) Vicc! Ennyi szélesre tárt férfislicc még sose vonult el a budiajtónk előtt. A magány nagy világjáró. De végül mindig leválik a hordozójáról. Olyan ez, mint egy szülés. Szé- dületes élmény!

IZOLDA Gondolod, hogy szédítően nagy lamúr lesz a jávorszarvassal?

KLAUDIA Az asztról még le se szedve a reggeli romjai, Herbert kipufogógázai még el sem oszlottak a levegőben, és mi már újból feltaláljuk magunkat.

IZOLDA Csakugyan. Mintha az előbb még főzicskéztünk volna.
És most egyszeriben, hipp-hopp, beállít egy medve!
KLAUDIA És máris itt a kiadás „első kiadás”! Szenzáció!
IZOLDA De csak akkor, ha a maci nem képszerkesztő. Mert a borítólány lehet hogy nem teljesen azonos velem.
KLAUDIA Várom, mint egy herceget, a jávoros percekét!
IZOLDA Én tennék a medvéért, csuklóból a nedvéért. Nem fájna a fejem, míg a medvém fejem.
KLAUDIA Vigyázz, mert a kútja szökő, mint az év. Most megtudjuk, mit jelent a férjévé.
IZOLDA Végre! Kurt nagyon spórolós. Ezen a téren is. Pedig ha látná, mi van a háta mögött. De nem, ő nem olvas a vágyakozó női lélek rejtelseiben. Aztán mégiscsak rám bizza a tőkét, azt mondja, „helyettem is dolgozik”. Jó hogy! Én bajlódok vele, amíg rám nem esik a kamat.
KLAUDIA Külszíni fejtés! Én meg még el se indultam, nemhogy a hivatásomat gyakorolni, de egyáltalán, már azzal jön nekem Herbert, gyere vissza, Klaudia, nem veszed észre, hogy búgnak a tárnák? Valamit elfelejtettél kiaknázni az ösztöneid mélyén! Ugyan mit?, kérdezem. Hát a csákányomat, azt mondja.
IZOLDA Milyen figyelmes! Így persze nehéz leválni róluk. Pláne ilyen külsővel, mint az anyém. Mikor leszünk már végre befektetve? Ki bontakoztatja ki a bennünk rejlő lehetőségeket?
KLAUDIA Háziasítva vagyunk.
IZOLDA És ez nekik pont elégséges ürügy arra, hogy bevágódjanak a kocsiba, és egyedül hajtsanak el. Persze melyik falusi liba ájul el az én Kurtom láttán? Egyik se. Abszolút megértem őket.
KLAUDIA Hány falusi tyúk fejét csavarja el az én Herbertem? Hát, végül is megesik. De csak azért, mert a szaunaklubban hamis adatokat tett közzé magáról.
IZOLDA Partnerkereső! Mindig újra akarják cserélni a filmet! Széttáruel ilyen töltőzsák, de ha csak beletűz a fény, egyetlen mozdulattól is oda a film! Az a szupernyolcas, amiről épp le akarták nézni, hogy legközelebb mit fognak csinálni velünk.
A PINCÉR HANGJA *(magnószalagról)* Kérem, tartsák készenlétben a rekvizitumokat. Ne távolodjanak el a helyszínről. Ügyeljenek a higiénére!
KLAUDIA Félek, hogy ennek a kalandnak az összes levét mi fogjuk meginni.
IZOLDA És ettől úgy beég a házasságunk filmje, hogy már ha keressük, se találjuk rajta azt, akik voltunk. Hiába lejték el az én gazdim előtt, Kurt nem fogja megismerni az ő egyetlen kutyuliját.
KLAUDIA Nézd ezt a cuccot! Ez a combközi pánt paripát varázsol belőlünk! Azt mondja, gyia! A szex vágta, a szex sport! Éld át a csodát! A műanyagban rezeg a titok. A gyártókon nem múlik, csak mi bírjuk tüzzel!
IZOLDA Fő, hogy sportosak legyünk, mi csajok. Án blokk, az egész női nem. Én azt a sportot üzöm, hogy „Elmegyek, elmegyek”, folyton búcsút intek magamnak. Nekem is bevág a pánt, mélyen bele a barázdába, ezért vettem a trikeszt. A skarlát olyan szín, hogy kihúzza a magot a zacsiból. Hajrá, möszjő jávorszarvas!
KLAUDIA A szexben az első a szem, csak azután jön a teszem.
IZOLDA Én is a kutyát először szemügyre veszem, aztán tetszik, nem tetszik, ölbe veszem.
KLAUDIA Herbert tegnap lábujjhegyre emelkedett.
IZOLDA. Mesélted. Aztán csak úgy dőlt belőle a túróhab.
KLAUDIA Ja. A szégyenkaja. Az életfogytos. Közben azt gondoltuk, nem mi főztük, nem mi esszük.
IZOLDA Félrerúgnak az útból, keresztülgyalognak rajtad. Egyik se csukja be utánad az ajtót. És az egészet „te akartad”.

Diszkrét kopogás a véccéajtón, a nők odafordulnak. A férjeik lépnek be jávorszarvas, illetve medve képében. Túl nagy rájuk a jelmez. A jávorszarvas rátapos a ruhájára, csetlik-botlik. A medvének elől össze kell húznia az öltözékét. Mindketten gégemikrofonba beszélnek, ettől a hangjuk kissé műhang-hatást kelt. (Visszhang! Hang!)

HERBERT Beengednek, szép hölgyek?
KURT Ne tessék megijedni, kicsit nagyok vagyunk!
HERBERT Éjjeli kéjangyalok. Lokál-patrióták. Már a bölcsőnk is a szeparékban ringott. Ez a sorsunk. Égi ajándék vagyunk. Hullunk, mint a manna. Aztán elhordjuk az irhánk.
KURT Megyünk az orrunk után. Mert látni, azt nem lehet ebben a göncben.
HERBERT Van szárnyunk is, csak most leverődött róla a hímpor.
KURT Mindegy, ideröpített. Itt vagyunk. Ezzel meg is van téve a felajánlás. Várjuk az ellentételezést. Mi a hozzáállásuk? A hallgatás fél beleegyezés, igaz, Karin? *(Fenyegetően közeledik Klaudiahoz)*
HERBERT No és ki nézi a legtöbbet a Forma-1-et? Akinnek nincs jogsija, hahaha! *(Fenyegetően közeledik Izoldához)* Emma! Mire is ácsingóznak maguk?
KURT „Hadd legyünk eleven étek.” Ezt írták.
HERBERT Meg hogy „mi olyanok vagyunk ám, hogy el se megyünk, csak amikor már mindenki”.
KURT „És akkor bottal üthetik a nyomunkat.”
HERBERT Mi ez már megint? Ugyanaz a két nyuszivirág, ugyanazt a két rókakomát keresik, csak más bőrben, nem?

Közelednek a nőkhöz, akik kicsit hátrálnak

IZOLDA Egy sompolyogi! Emma vagyok! Mindjárt sikkantok!
KLAUDIA Egy ravaszdi! Karin vagyok! Mindjárt rikkantok!
IZOLDA De a hirdetésben az is volt, hogy „nagyság átlagon felüli”.
HERBERT Meg lesz ütve, ne tessék izgulni. Majd utána. Hideg tyúk és savanyú ugorka formájában. Sajna, kissé le van nyúzva a lompos.
KURT Mintha üres lenne a bevásárlókocsijuk. Beletehetünk egymást. Na nézzük, miből élünk. Hova dobjuk a voksunkat.
HERBERT Stipistopi!
IZOLDA Szóval rám voksol? Biztos benne?
KLAUDIA Szuper!
IZOLDA Igen, ha igaz, amit írt, hogy „passzentosak” lesznek.
KLAUDIA Nézd a szerkójukat, hát nem passzent? Kész kabaré. Na ja, szeparékban ringott a bölcsőjük!

A csecsemőnek öltözött férfi négykézláb bemászik az ajtón, „Mama! Mama!”, kiabálja, belesimpaszkodik Klaudiába, az lerázza, és egy rúgással odébb segíti. A „bébi” bömböl

IZOLDA Hú, ez valami nagyon otthonos. Mindjárt elturbékolom magam!

A „csecsemő” most nála próbálkozik, és Izolda is elkergeti

Az álnok csecsemő. Most még porba' kúszik, csak később fejlík a szokott pimasszá. Tudod, kit molesztáljál! Dajkáljon téged a vasorrú bába!
KURT A emberi test egy kéjbarlang. Állandóan követeli a jussát. Nem azért, hogy mentegetőzzem, de az előbb nagyon strapás fekvőkúrát bonyolítottam.

IZOLDA Maga kúrázik is, nemcsak túrázik, kedves jávor? És biztos abban, hogy engem akar?

A „csecsemő-férfi” a következő jelenetben végig ott lábatlankodik, a csecsemőt játssza. Elcsípi például a kisüvegeket, megpróbál inni belőlük. Elveszik tőle. Pantomim. Nagyon durván bánnak vele, de ettől csak még jobban felizgul

KLAUDIA És maga, medve? Szintén kúrázik, nemcsak túrázik?

IZOLDA Milyen érzés ebben a bőrben? Hiszen ki se tölti rendszeren.

HERBERT A nőket minden kis apróság lázba hozza. Erre azért megtanított a vándorélet. De ne aggódjanak, sokkal nagyobbak vagyunk, mint amilyennek látszunk. Mindazonáltal, nehogy szó érje a ház elejét (*Kinyitja a vécéajtót, és megpróbál bevonszolni egy óriás szekrénybőröndöt, amit odakint tárolt, de nem fér be az ajtón, ezért mindjárt ki is húzza*), íme, itt ez a TÜV minőségtanúsítványos szerkentyű Münchenből, az Óperencián túlról. Potom nyolc márka! De ha nem, van itten egy ellemes, ez éppolyan szellemes! Simogatva stimulál, eperízt ejakulál! Kisegér, nagyegér, minden zsebbe belefér!

KURT Ez a gép a garanciája, nincs több gond a potenciára. Duruzsol, áramot fejleszt és gerjeszt, támitós ütemállítós, hatféle feltétellel.

HERBERT A vér többé nem feltétel. Megszűnt a lógás az öv alatt.

KLAUDIA Egy dugóhugó!!

IZOLDA Egy lökőbökő!

HERBERT Akkor figyeljetelek majd, ha már megvolt ajtó-ablak, első-hátsó lépcső. Ha már órák óta megy a program: előmosás, főmosás, centrifuga!

KLAUDIA Két menet alatt el sem indul a barlangvasút!

IZOLDA Állati egy szerelvény! Már remegnek a vágányaim!

KLAUDIA Egy ütfefűró! Egy téglarepesztő! Teljesen irreális!

IZOLDA Mi volt az a hideg büfé a végén? A tyúk meg az ubi?

HERBERT Desszert, amennyi belénk fér.

IZOLDA Egy kéjenc! Egy elvakult! Kurt, ha ezt hallanád!

KURT Hagyjuk a családot, jó? Hagyjuk a sportot, hagyjuk a kultúrát. Otthon csíphetik, itt az én paprikám erős!

HERBERT De hiába darálják, a vitaminból nem adunk. Valamiből nekünk is élnünk kell.

KURT Persze a legjobb édesnemes is, fájdalom, nedvet ereszt végül.

KLAUDIA Igen. Egyszer csak kibukik belőle a veleje.

HERBERT Vannak erszéynyes állatok, mi a csöves állatok közé tartozunk. Szeretjük mereven őrizni a csutkáinkat.

KLAUDIA Te, ezek tejes tengerit pergetnek! (*Ujjong*)

IZOLDA Én esküszöm, lenyelem a nyelét! De valahogy másként állt a répátok a képen!

KLAUDIA Kamu volt a marharépa?

IZOLDA Óriási! Az én sporttáskám is az volt!

KLAUDIA Ha rövid az érved, toldd meg egy arasszal.

IZOLDA Bepisálok! Ez úgy jávor, ahogy én anyabálna!

KLAUDIA Ez a medve is egy mezei egérrel lett keresztezve! (*Farba billenti a medvét, az kis híján hasra esik*) Hát ez bukik mindenre! Rosszul vagyok!

HERBERT Na várjunk csak. A fotót fikázza? És a maga bulája? Mutassa csak az eredetit!

KURT Én nemcsak a nyelvekre vagyok fogékony, jó vagyok az algériai arabban is. Vagyis a natúr ellátmány mellett még fér belém más is. Nagyságtól függően persze.

HERBERT Bennünk semmi átverés. Jöhet a teljes bevetés.

KLAUDIA Baromi! Egy élő állat! Egy krémes prêmes!

KURT Csak húzza le a bőrt, van ám alatta másik! Jó bőrben a még jobb bőr.

HERBERT Én már mankón állok! Frankón!

KLAUDIA Hú, ezt hogy be sikerült mondania!

HERBERT Helyezzék a testüket biztonságba!

KURT Most kicsaljuk a fából a győzelmet jelentő pontot! Egy perc, és már itt se vagyunk. Emma! Kérem, várjon! Kérem, várjon! Kérem, várjon! (*Mintha magnóra rábeszél szöveg volna*)

KLAUDIA Lehidalok!

IZOLDA Lebabázok! Te, ez izomba megy!

Mind a négyen műkiáltásokat hallatnak

HERBERT Anyád neve nem érdekel, se a foglalkozásod, azzal ne gyere, ez egy gyorsnumera.

KURT „Emma”, micsoda dilemma!

KLAUDIA Te, ez epidurális!

HERBERT Nem, ez az újgörög. Hervad már ligetünk, díszei hullanak.

KLAUDIA Nem tudom, engem teljesen tarra vágott.

IZOLDA Én is elszálltam. Oda az identitásom.

Az álmedve meg az áljávorszarvas most elkezd tapogatni és egy-egy kabinba bevonszolni Izoldát, illetve Klaudiát. A nők vihognak és visítoznak

Ácsi, okirat-ellenőrzés. Nehogy olyasmivel traktáljanak, ami nem volt benne a megállapodásban.

KLAUDIA Lehet, hogy ki van tömve, de a tömésnek mégse professzora.

KURT Én csak címzetes docenst írtam!

IZOLDA Maga is olyan, mint egy vattapamacs. Földugónak jó ha elmegy.

HERBERT Jövök, jövök! Mindjárt valóság leszek, meglátja! Maga itt van, „Karin”? Maga látja?

KURT Hogy lehet ilyen nehéz a levegő?!

Mindkét nő kórusban üvölt, mint akit karóba húztak. Ne hasson ijedtenek a sivalkodásuk, inkább komikus hatást keltsen. Művisítozás legyen. A két fülkében egyfajta orgia zajlik, hangos vihogás, lábak – mancsok, paták – kalimpálnak. Különböző emberek jönnek be, ki jelmezben, ki nem, fotóznak vagy rövid videofelvételt készítenek

HERBERT (*elfülő hangon*) Ezen a szűk helyen kihozni a maximumot kész akrobatika.

IZOLDA (*ugyancsak elfülő hangon és a többiek is ugyanígy mind sorban*) Először olyan voltál, mint egy képkivágás. Mint akinek nincs harmadik kiterjedése. Aztán mégis kivágtad az adut. De hidd el, hogy több nedű már nem jön a tubusból.

KLAUDIA Én az utolsó képig kinézem a lapokat, csak aztán dobom el.

IZOLDA Na jó, még föltunkoljuk azt a kis maradék nektárt, ami az ölünkbe csöppent.

KLAUDIA Ezt a mozgást nem lehetett volna valamivel célratoróbban kivitelezni?

HERBERT Elnézést, nem tudom, mitől nehezültem el ilyen hirtelen.

KURT Még jó, hogy a bundám elejét veszi annak, hogy mélyebb ismeretségbe bonyolódjak.

KLAUDIA Segítség! Egy medve! Egy élő!

IZOLDA Segítség! Egy szarvas! Egy bika!

Mindketten kórusban sikoltoznak, mint fent

HERBERT Melegíts föl. Lehelj életet a mancsomba!

IZOLDA De hát kitöröltük a tányért, kisfiam. Már nincs rajta semmi ragacs. Minek leheljünk? Segítség! Ide, ide! Segítsenek!

KLAUDIA Lehet, hogy nektek ez a jó. Megkavarni minket azzal, ahogy itten kavartok. Segítség!

HERBERT Vigyázz, mindjárt lespriccel a locsoló!
IZOLDA Jöjjön a vastagja! Úgyis egész máshol járok. Lássuk a témát!
KLAUDIA Lássuk a medvét! Maga egész évben bundázik, vagy csak szezonálisan?
IZOLDA Hát maga? Mi ez? Kukkantson már ki az irhájából! A baci-jait rajtam akarja kitenyészteni?
KLAUDIA Ez is! Egy egész kultúrát nevel itt nekem! Az ilyesmit a kórházlaborban szokás, apuci!
IZOLDA Jó étvágyat! Segítség! Segítség! Egy élő jávorszarvas!
KLAUDIA Egészségedre! Segítség! Egy eleven medve! El vagyok szörnyedve!
IZOLDA Tudja, mit! Tehénkedjen egyszer magára egy szarvas!
KLAUDIA Roskadjon egyszer a maga ölébe egy grizzly!
IZOLDA Különben is ami magában állati, az nem az irha; az csak mez. Nekem az kell, amivel most megajándékozott, ez a belső kiteljesedés. Eltehetem emlékébe?
KLAUDIA Éppenséggel várhatunk, amíg erre jön egy autentikusabb állat, akinek a szájából kilóg a vérző lelke, de lehet, hogy az órákig is eltart. És az is lehet, hogy az a vérző szív, amit a szájában csócsál, nem is az övé. Hogy az állat, amit felmutat, merő bérlemény.
IZOLDA És az irhája komoly horgolásra szorul.
KLAUDIA Juj! Segítség! Egy élő medve! Az áfonyás réme! És még ha csak az volna, egy tenyeres-talpas – de ez itten egy ember!
IZOLDA Segítség! Egy élő szarvas! A lányok réme! És még ha csak az volna, szarvassá változott fiú – de ez egy igazi állat!
KLAUDIA Nekünk nem kell maskara! Mi létezők vagyunk, és nem csak a fotón!

Mindketten tovább sikoltoznak, de most sem ijesztően vagy rémülten, hanem komikusan

HERBERT A különleges szolgáltatásért járó díjazást most csúsz-tassa, kérem, jelmezem zsebébe!
KURT Itt tilalomfák dőltek. Kérem az ennek megfelelően tetemes összeget a cipzáram részébe dugni!

Az ajtókból látszó kalimpálás elcsitul, még egypár későn jövő lesifotós fényképez, aztán csönd

KURT *(nehezen lélegezve, a többiek is ugyanígy, majd lassan megnyugodva)* Fogalmam sincs, hogy záródik ez a hülye cipzár.
HERBERT Legközelebb egy emberszabásúbb állatjelmezt fogok kölcsönözni. Ez agyonnyom, olyan nehéz.
KURT Plusz még a saját súly meg a beszorult levegő tömege.
KLAUDIA Ez volt az ellátás, „amiben egy férjezett hölgynek so-sincs része otthon”? Amitől „a korosodó nő is kivirul”?
IZOLDA Hát, szarvaska, maga nem egy aranyásó típus. Olyan, mint a párom. Az se szeret keresgélni. Mindig nekem kell kihoznom belőle a rejtett tartalékot.
KURT Te hálátlan disznó!
KLAUDIA Tudja, macika, az én párom egyetlen öröme, hogy sose úgy legyen, ahogy én akarom. Annyi elképzelése van rólam, mintha egy képeslapot nézne: madártávlatból lát.
HERBERT Te szemét szuka!
KLAUDIA Amit elővett nekem az előbb, az se olyan volt, mint egy díszpolgár az operabálon! Inkább mint egy kisnyugdíjas, aki madarakat etet a parkban. Vagy a múzeumokba jár be melegedni.
IZOLDA Mit mondjak, szarvaska, maga sem kergetett engem az örületbe. Cseppet sem bokrosodott meg a bokrosom.

KURT Mocskos disznó!
KLAUDIA Tudja, mackó, az állat magában nem elég. Hozzá kell tenni valami pluszt! Különben a kutya se veszi észre.
HERBERT Te utolsó cafat! Te ribanc!
IZOLDA Ha pedig kiskutya valaki, akkor tudnia kellene, merre húzza a csikot, ha egy erősebb kutya tűnik fel a láthatáron.
HERBERT Fúj, disznó! Ezt mondja, nekünk!
KURT Nektek csak a látszat kell. El akarjátok szívni a tőkeerőnket. Ribancok vagytok mind a ketten, „Karin” és „Emma”!
KLAUDIA Köszönjük a bókot, de most már leszállhatnak rólunk! Húzzák magukra a rongyaikat!
IZOLDA Te, ez majdnem olyan volt, mint otthon, csak nem ment közben a tévé.
KLAUDIA Na és persze csontra lemerült az aksijuk. Hiába önindítóznak.
KURT Disznók! Disznók! Disznók!
HERBERT Tűnj el az életemből! Mindent leokádtál. A gyönyörű jelmezemet! Mocskos disznó!
KLAUDIA Nem hiszek a szememnek! Ez tényleg egy állat!
KURT Le kell vetnünk magunkról az állatot, teljesen összerondítottatok.
IZOLDA Maga meg fogta magát, és levizelt engem. Vagyis hát épp az, hogy nem fogta. Nem tud vigyázni? Tudja, mit üritsen rám!
KURT De mikor olyan régóta ez a vágyam! Csak hát az asszonyoknak hiába jövök vele. Mindjárt hívja a daruskocsit: „mars le rólam!”
HERBERT Mi lesz a ruhámmal, cica? Nem mosnád ki?
KURT Tehetek én róla, hogy a természet utat tör magának? Megjegyzem, te se vagy ebben ártatlan, nyuszikám!
KLAUDIA Van ezekben az állatokban valami tenyérbe mászó.
HERBERT Mindjárt a plafonra mászom! Hiába égett, elköpték a pilácsom.
KURT Hiába, hogy felveszed, mégse lehetsz akkora állat, amekkora a jelmezed.
KLAUDIA Macikám, lökje már hátra a fejét, még megfullad! A többi siralmas próbálkozásáról ne is essék szó.
IZOLDA Na, szarvaska, csapódjon már hátra nekem maga is! Így, ez az! Nem megy! Nem és nem!
KLAUDIA Nálam sem. Segítség! Egy állat! Egy veszett!
IZOLDA Segítség! A feje teljesen a bundájába veszett!
KLAUDIA Ez meg a jelek szerint görcsbe merevedett. Köldökig.
HERBERT A nőkben semmi szellem, csak a vaskosat érzékelik.
KURT A mocskosat? Mocskosul üres a tankom.
HERBERT Ideje, hogy bemutatkozzunk, te disznó. De momentán nem jön le a pofám.
KURT Az enyém se. De e pillanatban is kifejező. Pedig a jóézés még csak készülődik alatta.
KLAUDIA Segítség! Egy vadállat! Segítség!
IZOLDA Segítség! Egy barcogó barom!
KLAUDIA Egy farkok! Állati! Ha ilyen a farka, milyen a feje?
HERBERT Azért ha volna szíves elősegíteni, hogy kidomborodjék teljes komolyságában.
KURT Csak egyszer tudna veszíteni, cicabogár, már rég megnyerhetett volna.
HERBERT Hagyjuk a kívánságlistát. Nekem még egyszer nem megy. Élvezett?
KLAUDIA Ez volt egy kör? Hát maga nem egy numerafenomén.
IZOLDA Ha nem is egy fakmasin, mégiscsak egy állat a rötysin.
KLAUDIA Egy állat a klotyón, persze, az is valami. Jó, hogy nem találta el a lyukat, de azért így is vérizgi.
IZOLDA Aki így mellé tud pisálni, annak biztos van még egy-két jó húzása.

KLAUDIA De árokba pusszantást és levesszürcsölést például alig-ha várhatunk tőlük.

IZOLDA Igen, natúrfranciára jelenlegi formájukban alkalmatlanok.

KLAUDIA Nyilván nekik is vannak előnyös oldalai.

IZOLDA Vadállatok az illemhelyen! Órület!

KLAUDIA Két bozontos a bozotos előtt! Téboly!

HERBERT Az nem volt igaz, amit a hirdetésben írtunk.

KURT Ilyen egyszerűen nincs, hogy az ember bárkit „mindenféle kezelésben részesít”. Hogy fullextra! Az ilyesmi nem megy technikai segédlet nélkül. És nekünk is kell egy kis barátnő-fling, hogy elindulhassunk a lejtőn.

KLAUDIA Egyébként sose az van a fotón, aki hirdet.

IZOLDA Melyik állat látja magát a tükörben reálsan?

KLAUDIA Az ember hogyan fékezne, ha egy szarvas megy át előtte az úton!

IZOLDA A szarvas hogyan fékezne, ha meglátja rajtunk az éjtündér-szettet!

KLAUDIA Amikor az emberben rejtőző állat az emberben rejtőző emberhez hasonlóan néz, olyankor az ember védtelen.

IZOLDA A test csak karosszéria. Addig ringat, amíg le nem nyugszol végre.

A PINCÉR HANGJA *(magnószalagról)* Következő ajánlatunk faroklás a parkolóban! Tessenek kifáradni! Öltsenek magukra valami bohókás öltözéket! Minden pillanatban megtörténhet a csoda! Ki lesz a szerencsés kiválasztott? Talán éppen ön! És ha mégsem önre esik a választás, asszonyom, ne csüggedjen. Az érett bujáknak külön műsort tartogatunk. Útnak indítjuk a vándor hangvillát, amely szűrőpróbaszerűen próbálkozik felütésekkel. Hölgyeim, önök e két ujj nyomán kiemelkedhetnek az ismeretlenség homályából! A hangra visszhangokat várunk! Közben nézzék magukat kritikus szemmel! Annál is inkább, mivel lesznek, akik még kritikusabb szemmel nézik majd önöket!

A nők, félig felöltözve, kicsörtetnek a vécéből. A férfiak lemaradva követik őket, egymásba gabalyodva, mert még most sem boldogulnak a jelmezükkel

3.

Parkoló. Elöl egy autó. A parkolóban a szokásos éjszakai hangulat – átsuhanó fényszórók, egymás után elzúgó autók. A parkoló végében rézsú. Túlsorduló szemetesvödörök. Emberek suhannak a sötétben, a felöltözöttség, illetve a levetkőzöttség különböző stádiumaiban. Középkorú háziasszonyok csábos fehérneműkben – a társkereső magazinokból tessék bátran mintát venni! Az egyik nő fehér nyuszinak öltözött. A fantázia korlátlanul szárnyalhat, ahogy a „home-videókon” sincs határ szabva neki. Minden legyen olcsó és ócska, beton klozettépületek stb., stb. Bejön a két nő, Emma és Karin, még hozzá párban, egymás kezét fogva, gyorskorcsolyázó mozdulatokkal, ezt meg kell koreografálni. Gyakoroljanak sokat! Mögöttük ugyanilyen mozdulatokkal a két férfi, Herbert és Kurt. Még mindig rajtuk a jelmez, de félig már levetették, mint valami kezességét, vagyis a fejrészt sikerült hátragyűrniük. Nehezen megy nekik a korcsolyázás. Időnként páros figurákat is bemutathatnak: emelés-dobás, a színészek és színésznők testi ügyességén múlik, hogy mit. Egy idő után a férfiak leülnek.

A gyér fivű, itt-ott szemetes rézsún a két eredeti állat, a hatalmas Medve és a Jávorszarvas. A Medve teljesen állatszerűen a hátsóján ül, és egy jókora dögöt marcangol, nem látni pontosan, mi az, állat vagy ember. A Jávorszarvas, mellő lábaival a rézsúre támaszkodva, fivét, gazt, bokrot legel. Az árnyékuk révén az állatok kísértetiesen nagyra, szinte óriásira nőnek.

A párok alábbi dialógusa közben még a következő: A beszélőket szabálytalan időközönként ruhás és ruhátlan férfiak és nők – ugyancsak a felöltözöttség és a levetkőzöttség különböző stádiumaiban – rántsák le a földre, vagy csimpaszkodjanak valahogy beléjük, vonszoltassák velük magukat egy ideig, addig, amíg az, aki éppen beszél – nő vagy férfi –, le nem rázza őket. Tessék a kommersz pornófilmek jelenetelési technikájából meríteni. Végig az egész darabban legyen minden – ahogy mondtam – egy kicsit olcsó, egy kicsit szegényes. Aki mer, az nyer!

IZOLDA Hát ez – nagy mellény ide, nagy mellény oda – kapitális zakó volt.

KLAUDIA Sehol egy plötty, sehol egy gluggy, csak a sima vízfelszín. Herbert legalább pecázik a zavarosban. De ez az állat azt se tudta, eszik-e vagy isszák. Persze ekkora irha alatt elvész a lényeg.

IZOLDA Ha úgy veszem, Kurt se egy felhőkarcoló. De azért nem kell nagyítóval keresni a naciban. Viszont a te medvéd olyan volt a bőrében, hogy ha még hármat melléállítunk, akkor is vígan szellőzött volna belül.

KLAUDIA A Jávornak, benyomásom szerint, épp hogy dudorodott valami az alsó homlokán. Minek hirdetést feladni? Azért, hogy ne kapjuk meg azt, amit amúgy sem szoktunk?

IZOLDA Van még egy top tippem: a gyilkos. Fekete bőrcuccban. Amikor nézem a képét a lapokban, elfog ám egy kis libabőr.

KLAUDIA Na jó, de ne csak mutassa, hogy milyen veszélyes, legyen tényleg kegyetlen. És főleg töltsé ki a ruháját.

IZOLDA Ha meg elszabták neki, alakíttassa át.

KLAUDIA Herbert legalább rendbe teszi magát néha, mielőtt engem összedisznóz.

IZOLDA „Karin”, mért kell nekünk folyton belemenni ebbe az utcába?

KLAUDIA Hogy égve dobjanak el!

IZOLDA Azt mondják, „lyukra állnak”. Pedig minden hézagon elfolynak. *(Elmenőben oldalba rúgja a Jávorszarvast. Az állat meg-inog, de aztán tovább legel)*

KLAUDIA „Hölgyem! Nem akar golyózáporba állni? Spermatűzbe?” Volt pofája ezt írni! Pedig odabent a sűrűben csönd van, az állat nem zavarja fel az embert brahiból, hát ne szórakozzanak velem holmi koca-természetjárók! Elég nekem otthon hencsernek lenni, a karácsonyra kapott új huzatban. A kéro patyolat, Herbert hetente egyszer dagonyázik benne. A virágaimra kínosan vigyáz. Pedig istenem, hány pasinak van dugig, mint a pláza! Hányan kapnának utánam! Hányan vájnának belém, könyékig! De hát mi vagyok én, kosár, amiben turkálnak?

IZOLDA *(megkerüli a Medvét, az állat barátságosan odakinál neki egy darabot a döghusból)* Itt a ciha testem, a pihepaplan. De nem altat el senki, sehol semmi édes kábulat, csak nekem esnek, csuklójukra tekerve a harisnyámat. Nőnek lenni! Másmilyenek! Már attól kivetkőznek magukból, ha mi levetkőzünk. Nem lett volna szabad!

KLAUDIA *(egy botocskával szórakozottan ingerli a Medvét. Az nem reagál. A Medvéhez)* Vadállatok! De ha az ember odadobja magát eleven étkül, mi van? Még koncnak se kell, úgy látszik. Csak a zsenge pipihús, a serdületlen nimfa, az mozgatja meg a tépőfog. Attól villan az iny! Azt őrizgetik, a kis cafatok cafatjait, azt teszik a házioltárra, hogy az Úr még egyszer megadná, hogy a nyavalyás kukacukat jogarnak lássák!

IZOLDA Én már nem vagyok az a hamvas. Egy nulla, aki most már nem jut egyről kettőre, attól tartok. Csak annyit szeretünk volna, hogy egy pillanatra figyeljenek ránk, még mielőtt szétszórják a porainkat, de nem. Lejártunk, megváltatlanok maradtunk, mint a sírparcella.

KLAUDIA Ne adjuk föl. Adjuk föl a labdát másnak, hátha leüti. Hátha van olyan, akibe több gömbérvék szorult. És végre elszállhatunk tényleg, de úgy, mint akit kilöttek az ürbe. *(Szórakozottan megpaskolja a Jávorszarvas farát, az fölneéz egy pillanatra, aztán lefelé tovább)* Mondja csak, volt már olyan, hogy rávetette magát valami prédára, csak aztán ugrott be, hogy hoppá, hiszen én növényevő vagyok?

JÁVORSZARVAS Sokszor.

KLAUDIA Így szokott csinálni az én férjcském. Röpködnek a rongyok a sarokba, kivágódik a fütykös, aztán beleragad a tévé-trutyiba.

IZOLDA Kurt ilyenkor hátramenetbe kapcsol. Persze csak azért, hogy aztán megint előzetötykölődjön.

KLAUDIA *(valami összegyűrt csomagolópapírfélét nyom a Jávorszarvas orra alá, az állat megszagolja, hevesen megrázza a fejét, még egyszer megszimatolja, aztán tovább lefelé)* Az ember egyszer teszi közvé a lába közét az újságban, és mindjárt bővített kiadásban, és tessék, a kutyának, akarom mondani, a bikának se kell!

IZOLDA *(a Jávorszarvashoz)* Mélyen tisztelt vad! Mi lett abból, amit irt? Hogy egy „világítótorony emelkedik ki majd az élet tengeréből”!

KLAUDIA *(a Medvéhez)* És a maga „legendás állóképessége”, igen tisztelt ragadozó úr? Úgy vettem észre, hogy álláshoz sem jutott! És hogy állíthatott utána olyasmit, hogy „fantasztikus orgazmusunk volt, csak éppen nem vettük észre”?

IZOLDA Mi viszünk minden terhet, nem maguk. Mi, igavonók. *(Rácsap a Jávorszarvas farára, erősebben, mint az előbb, az állat megy egypár lépést, aztán lefelé tovább)*

A férfiak letelepedtek. A Szentivánéji álom-belihez hasonló menet vonul át gyorsan a színpadon, de nem profi módon, hanem rendezetlenül, ahogy egy óvodában lépnek fel a gyerekek, a maguk készítette szánalmas jelmezben. Virág- és állatjelmezek, de szegényesek és rosszul állnak. A tündérek közt néhány gyerek!

KURT *(a menet felé kapva a tekintét)* Gyertek ide a bácsihoz! Kapatok tőle cukorkát! Vagy ti képzelt lények vagytok, ködös árnyak, akik most hálóba esve ugrabugrálnak?

HERBERT Elváltottattak benneteket? Fő, hogy ti is a javunkat akarjátok, gyerekek, csak azt lesitek, hogyan lehetnének még boldogabbak. Nagyon helyes.

KURT Vajon szépek vagytok a valóságban is? Vagy csak mint ultrahangfelvételek, villanó jelek a női test edényében?

JELMEZES FÉRFI Ahogy a fészkedbe ül, kakukkol, és a tojásával kukkol!

JELMEZES NŐ Én föl-alá járkálok itten, és énekelek, hogy hallják, mennyire nem félek!

GYEREK Gyorsan, szaktársak! Futás, makktársak!

GYEREK Te csak ne jöjj, és ne hajts szakadatlan bozótba, gazba, sárba, kátyuba!

GYEREK Nem lépek elétek mint kékes láng vagy vérszomjas kutya! Akárhogy is ficáncol, ni! Majd bolond leszek lángolni!

GYEREK Nem nyérítetek, nem rőfögök, nem ugatok, nem égek. Nem üzök állathangutánzó mesterséget!

GYEREK Nem sárlok állat alakban! Nem leszek se ló, se eb, se vadkan!

JELMEZES FÉRFI Most kell beszélnem? Ugyanis arról van szó, hogy ő csak elment megnézni, hogy miféle zajt hallott, és mindjárt jön vissza.

JELMEZES FÉRFI Ha lenne annyi eszem, hogy kikeveredjek ebből az erdőből, az már elég is volna nekem!

GYEREK *(védekezik, mert Herbert megpróbálja megfogni)* Jó uram, vigyázz, a helyzeted borús, még fölemeszt egy nagy mamlasz marhahús!

HERBERT *(próbálja magához rántani, de a gyerek kiszabadul a kezei közül, és a menet többi tagjával egyetemben elszalad)* Te kis bérhusi! Te huncut! Te nem rázhatsz le engem!

KURT Miért nem engedi Izolda, hogy én, a fejlett műveljem a zsenégét?

HERBERT Minden fiúcska szertelen, de ez inkább bájos, mint bajos. Hanem mikor már nagyba' golyóznál vele, mindig azt mondja a geci világ, hogy *einstand!* Végül nem marad más a férfinak, csak a nő. Klaudia? Azt se tudja, milyen futóműre helyezte az alvázat.

A menet el

KURT Szellemraj el. Hiába, Izoldának én vagyok a nagy Ó! Jelmezben már nem is kellek neki.

HERBERT Kelltem nekem idegen szarvakkal ékeskednem! Maradtam volna inkább a saját bőrömben!

KURT Miért nem gyereklányt alakítottak? Akkor mindent megkaptunk volna, amiről egy érett férfi álmodik!

HERBERT Mi az, hogy „félóráig tartson a petting”? Minek nekik annyi?

KURT És mi az, hogy becsapják előttem a kemencét, mikor a kalácsod éppen kisülne már?

HERBERT Semmi „ide véle”, csak a zimankó!

KURT Hát mi vagyok én, Jégtörő Mátyás? Vagy jegesmedve az Északi-sarkról? *(Gondolkodik)* Te, nekem itt valami bűdös. Izoldának még korábban felajánlotta valaki, hogy asszisztál a magánszámához. Esküszöm, hogy ezek közül az úriállatok közül az egyik lehetett ez a gavallér.

HERBERT Á, igen! Állatnak álcázzák magukat. Ez a trükk! Szexportyákra mennek. De nem úgy, mint mi. A legaljasabb, a legszámítóbbról módon.

KURT A mocskok! Rástartolnak a csajainkra!

HERBERT Lerohanják a turistabuszokat. Kaját tarhálnak. Minden jó nekik! És semmi se szent! Nagyon sötétek!

KURT Lesipuskások!

HERBERT Kefélőgépek, ipari kanok.

KURT Dolgozni, azt nem! Csak pöcsölni meg a cigit szívni! El is lettek zavarva a halál faszára mind. Ott szorongatják a markukban a golyóvá gyúrt újságpapírt az álláshirdetésekkel. Bármikor fegyverré válhat a kezükben!

HERBERT Még ragad a gecitől, amit belelöttek. A genyaszások!

KURT Spermanensen telefoltozzák a bútorkárpitot, a lakástextiliát, a mi asszonyaink oldalán. Szexpilóták! Összevissza száguldoznak ösztöneik alagútjában, és mindig kipihenten jönnek elő.

HERBERT Te, ezek hirdetésre jöttetek!

KURT Emlékezz csak vissza, milyen nagy érdeklődéssel tekingettek körbe a csajok, amikor bejöttünk. Ki hitte volna? És akkor pár perc múlva betámít egy ilyen állat egyenesen az őserdőből, rogyantott térdrel.

HERBERT Az ember azt gondolná, hogy hosszú évek áldozatos munkájának eredményeként már rég lemállott a pofájukról ez az önelégült vigyor.

KURT Mars ki, disznók, a klotyóból! Ki az anális kanálisból! Irány a küzdőtér! Itt nagyobb a popófelhozatal!

A PINCÉR HANGJA *(a szalagról)* Most pedig félre az istállóval, félre a hálóval, az állatviadalnak vége. Időközben előkészítünk egy videót, megnézhetik magukat – *hardcore*. Vetítés ott

elől a meggypiros Audi 80-asban. Már el van helyezve benne a monitor. Nyomás az erdőszélre! Friss meleg a felvétel! Ez a következő fogás. Szóljon meg az analízis hegedű! Menjen a farba a farba! Srácok! Itt a helyetek!

Az említett autóban – mindegy, milyen márkájú, lehet BMW is vagy bármi más – egy bekapcsolt monitor világít a vezetőülés előtt. A kocsiban belsejében kísérteties fény dereng, olyan az egész, mint egy tabernákulum. A jelen levő jelmezeselek odatódulnak, fűrtökben lógnak az autón. A mi négyesünk is csatlakozik a tömeghez. Csak az állatok állnak meg egy kis időre, aztán legelnek tovább. Herbert és Kurt előrébb furakodnak, Klaudia és Izolda kissé lemarad

IZOLDA (Klaudiához) Te, ezek nem mi vagyunk?

KLAUDIA Jé, tényleg. Benne vagyunk a tévében!

IZOLDA Ez csak egy magántévé.

KLAUDIA Akkor is szívesen megnézném, amit az előbb láttam, azt az üvöltésre feltátott vadállati pofát.

IZOLDA Pont úgy hörögnek, mint a mieink otthon. Kell is ezeknek a női kellem!

KLAUDIA Fiatalkorú ezreit vágja miszlikbe a háború, nekünk meg tíz deka élőhúst sem bírnak kimérni úgy, hogy belereszkessünk.

IZOLDA Volt már olyan, réges-rég, hogy Kurt a nyakcsigolyámat ropogtatta. Istenem, ha a tíz utolsó évetem tíz vadonatújra cserélhetném! A térsza mellett feszes ruganyosra! Most mint a lavina, úgy szakad rám, amit az élet kigyúrt és felgöngyölt belőlem! Főnixsors: meg kell hálnom, hogy újjászülessék. Csak ezzel is sietni kell, mert Kurt sose bír sokáig várni.

KLAUDIA Ez a medve halál komolyan állította, hogy „sistereg a vágytól”.

IZOLDA Kurt száznyolcvannal szokott tépni, persze egykettőre kiürül a tartály. És amikor visszarojog az ülésre, attól fogva még egy fabábu is izgatóbb nála.

KLAUDIA Be kellett volna húzni műanyaggal az ülést.

IZOLDA Ezek még a kutyát se engednék szabadjára. Vissza-fűttenék azonnal. Na és persze az is csak egy pincsi. Akárcsak mi.

A kocsiból vibráló fények, kéjes nyögések. A közönség odatódul

KLAUDIA Menjünk közelebb! Innen alig látni valamit!

IZOLDA Hamarabb eldörrent a fegyver, mint szerették volna. Ezek a párducimitátorok.

KLAUDIA Szenior szakasz, bő kacagányban. Kac, kac. Összeviszsa hirdetik magukat, csak mert annyi a szabad idejük, mint a szemét.

IZOLDA Vén trotlik. Csak a harctéri idegesség van rajtuk. Az első lövéstől elszaladnak. A műfogsoruk ott úszkál a pohárban. De náluk még az is több vizet zavar. Nemsokára én is ilyen leszek. Ma még a lubic, vagy amit annak csúfolunk, holnap már ott tárogatok a szárazon.

Mindketten belesnek az autóba. Hirtelen kitörő lelkesedéssel

KLAUDIA Mi vagyunk! Meg kell veszni!

IZOLDA Tényleg mi vagyunk. Fantasztikus! Figyeld, ott az állatfej, hátul csak elnagyoltan van megcsinálva, és ott egy száj, talán az enyém, te, úgy lóg be a vadállat hátsó lábai közé, mint egy duzzadt teászacskó. Hát nem gyönyörű?

KLAUDIA Teászacskó? Legfeljebb kamilla. De tényleg szűrreál! Ilyen pozitúra még nem volt eddig. Szerintem kurva jól nézünk ki. Azért megy ilyen otthonosan, mert már összeszoktunk.

IZOLDA És most, hú de fincsi!, előrántja a flakonját, hogy egy kicsit dukkózzon, de aztán nem, inkább odanyújtja neked. Vagy ez inkább én vagyok? Hú, micsoda nyalka huszár! Te, én nem vagyok szabó, de ez a méret nekem nagyon ismerős. Ezzel én már találkoztam valahol – de hol, de hol?

KLAUDIA Nekem is olyan ismerős ez a fazon. Mit mondjak, nem áll rosszul. De legközelebb mi adjuk le a rendelést. Nehogy már mindig ez legyen a szabvány.

IZOLDA Azért ne vigyük túlzásba. Ha túl extrémeket kérünk, senki se fog jelentkezni.

KLAUDIA Mondom, ez a fazon már előfordult a praxisomban. De valahogy nem volt ilyen délceg, inkább lógott az orra.

IZOLDA Mintha nálam is járt volna már ez a vitéz, sőt mintha még most is járna koszt-kvartélyra!

KLAUDIA Ezt úgy mondod, mintha már egész Leoben be lett volna szállásolva hozzánk.

IZOLDA Herbert! Te jó ég, Herbert! Akkor ez csak Kurt lehet! Pedig ő, állítom, nem egy Reisz Manfréd! Kurt! Szuper voltál! Szuper! (Kurt felé furakszik)

KLAUDIA Ha az ott Kurt, akkor ez itt csak Herbert lehet. Herikém, te faltörő kos, te jelmezeselek isten! Észveszejtő, amit csinál! Micsoda farokfeltámadás! Így bele a nyilvánosságba! Féltérőgya minden illetet!

IZOLDA És mindezt az illemhelyen!

KLAUDIA Nézd, nézd, ott a lényeg! Hát nem hét nyelven beszél?

IZOLDA Kurtot nézzed. Kurt feljövőben! Nézd, hogy nő a colstokja! Centiről centire! Marokra, Kurt! Elő a kaviárt! Mondj már valamit! Mutasd meg a dzsókeredet! Ez az!

KLAUDIA Hú, ha most a Balatonnál nyaralnánk! Gondolj bele, mindjárt csatlakozna hozzánk egy pár, két pár, micsoda világ-bajnok hatos- meg nyolcasfogat lennének! Minden fiú előkapná a lopóját, és durr, öt méterről célba! Ha már virtus, legyen magyar!

Nagyon hangos nyögés a filmen

IZOLDA Nézd az arcomat. Nézd! Ekkora ágyútűz, és meg se rezzen! Ez itt kérem nem anyuci, aki mindent megért!

KLAUDIA Herbert, te álmodfutó! Hogy meg tudod találni az imádozott nő képét, és hogy ki tudod színezni magadnak! Te pointilista!

IZOLDA Ha nem ilyen szálfnak kívánt volna a természet, édes Kurtom, akkor meg se nőhettél volna ekkorára! De te még a természetben is túltettél!

KLAUDIA Ez egyszerűen... egyszerűen... érted, egyszerűen!

IZOLDA Kurtocskám, te XXL-es, te Faszanova!

KLAUDIA És mi hogy csináljuk?! Lazán, mint a kazán.

IZOLDA Dagadt csajok – nem vén csajok! Vegyes párosban sínen vagyunk!

KLAUDIA Zakatol a partivonat! Ugye hogy jót tett neked is ez a kis pihenő, Herbert? Ezért voltál ilyen orgazmusorientált. Ilyen ultrabrutál!

IZOLDA Te, ez ráver! Te, ez túleszt! Ez ráver! Ez túleszt!

A nők valósággal ráugranak a férjükre, beljük csimpaszkodnak, a férfiak kissé kelleetlenül, sértetten lerázzák őket magukról. Kis dulakodás, a nézők érdeklődve figyelik

Most rám figyelj, Kurt.

KLAUDIA Te is csak rám, érted, Herbert?

HERBERT Az ember azt hiszi, hogy végre hazaért, beállhat, de mi van, máris mindenféle párokba botlik, a didkójukat hirdetik,

meg a dákJukat, olyan, mintha ilyen kis szórólapokat dugnának az ablaktörlőd alá. Vagy mintha ezzel bírságozna meg a rendőr, csak mert hajtasz.

KURT Te mint ember már rég oda vagy hajtva a hátsó ülésre, a szex ül a volánál. Meg vagy véve, bent vagy a bevásárlózacskiban, és kurvára egyvágányú ez a sínautó! És jön szembe a többi ámokfutó, és te mint ember – ugye, életveszély, életveszély! – a szexet nyomod akkor is, az a fék!

HERBERT A vándorútnak akkor van vége, amikor elkezded otthonosan érezni magadat. Attól még nem érzi magát otthon az ember, hogy éppen fáradt a hajtáshoz.

KURT Ti már valószínűleg azt se tudjátok, hol a helyetek, lányok.
KLAUDIA De hát mi csak veletek találkoztunk, ti voltatok a keljfeljancsi az állat barlangjában!

IZOLDA Csak ti lehettek az emberben lakozó állat. Mi ezt egy percig se gondoltuk másképp.

KALUDIA Mekkora utat tettünk meg, hogy rátaláljunk, és végül tessék, ugye, hogy ti vagytok azok! Mindig!

A férjük nyakába csimpaszkodnak, azok egy darabig magukkal vonszolják őket. A két férfi zihálva és dühösen odamegy a két totemállathoz, azok fülüket hegyezve megállnak. A két férj, még mindig levegő után kapkodva, csépelni kezdi a két állatot.

MEDVE *(összerándul az ütésektől, kérlelően odatart egy darab húst, mintha békéért könyörögne)* Tessék! Nem kér egy falatot? Van bőven, jut mindenkinek.

JÁVORSZARVAS *(ugyanígy)* Béke, béke! *(Kissé oldalra húzóda kitér, csépelik)* Jut elég fű mindenkinek. Én bármikor odébb húzódhatok. A föld terített asztal, fönről is jön az áldás.

MEDVE Helyesen mondja a kollégám. Mi állatok elválaszthatatlanok vagyunk, hiszen egymás táplálékai.

JÁVORSZARVAS Jómagam fűvön élek. Igazán nem jelentek önöknek konkurenciát.

KURT *(oldalba rúgja a Jávorszarvast, az megtántorodik)* Szemét külföldiek! Lesprézték azt, ami nekünk szent!

HERBERT Ingenyelők! Idejönnek vendégségbe, aztán bottal se lehet kiverni őket!

KURT Azért, mert ilyen badisok *(Rúg)*, ilyen izomfazonok, már azt hiszik, hogy leszólíthatják az embert, meg zabálhatnak az asztaláról.

HERBERT Elvehetik a nőinket.

KURT Pedig ők a mi nőink, ha egyszer mi vettük el őket, nem? Aztán jön egy ilyen erőszakos éjszakai műszakos, egy idegen, és odatolja közénk és az Úristen közé a mocskos micsodáját.

HERBERT De abból nem eszik többet! Az istenfáját!

MEDVE Inkább egyen velem, ebből bárki vehet! *(Tántorog)*

JÁVORSZARVAS Mindenkinek jut hely bőven. *(Tántorog)*

HERBERT De bennünk nektek – nem! Folyton viszkettek nekünk, csak a meló van veletek. Kiirtunk benneteket.

KURT Sötét ösztönlények! Búzlötök, mint a bűneink! Pusztuljatok!

Most az orgia többi résztvevője is odacsődül, és elkezdi ütni az állatokat

IZOLDA Szerencsétlen jószágok! Nem bántottak ezek senkit! *(Ütleget)*

KLAUDIA Az önmérséklet és az ártatlanság szobrai! Nem úgy, mint az ember! *(Ütleget)*

IZOLDA Gazdátlan csürhe! Most aztán vége a koslatásnak, a szaglászásnak, a mindent-összerondításnak! Bejutni a pixisbe, mi?

Élrekürni! Kitérni a férfiból a férfit! *(Ütleget)* Nesztek, ti szegények! Nesztek, ti ártatlanok!

KLAUDIA Ostoba kérdés? Íme a természet csattanós válasza! *(Ütleget)* Vége az éjszakai csellengésnek! Sötétet csinálni, mi? Még nagyobb, mint ami amúgy is van. Itt! Mibennünk! Nem fogsz! Nem fogsz!

Az állatokat eltakarja az embertömeg

KURT *(az állatokhoz)* Húzzatok el a sunyiba gyorsan! Itt nem maradhattok.

HERBERT Ez itt egy naturista paradicsom. Ebben a vadonban csak mi lehetünk vadak.

MEDVE Aúú! Hát ez volna a híres öröme? *(Összerogy)*

JÁVORSZARVAS És az én közmondásos szelidségem? Aúú! Hát kell az valakinek? *(Összerogy)*

A tömeg valósággal betemeti a két állatot

MEDVE *(megfullad)* Az ennivalóm kell? Tessék, vigyék!

JÁVORSZARVAS A legelőm kell? Tessék, a maguké. *(Megfullad)*

KURT Elegünk van belőletek! Diétának itt vagyunk mi magunknak!

HERBERT Egymáséi sülve-főve. Ettől fogyunk nyakra-főre.

Az orgiázók csoportja a földön ül. Már jó darab húsokat megettek az állatokból, most a csontokat kezdik lerágni. Egyszer csak a földön kiterített üres állati irhából, jól láthatóan, előmászik két filozófia szakos egyetemista, két eredeti japán, kifogástalan öltönyben, nyakkendőben, egyértelmű, hogy ők voltak az állatok. A kezükben Sony márkájú E-Book – reklámhatás! –, onnan olvassák a szövegüket. Sértetlenül másznak ki az állati irhából, otthagyják a zabáló embercsoportot, és előrejönnek a proscéniumra. A notebook kékes fényt vet az arcukra. Első és Második Egyetemistának (1. és 2. E.) nevezem őket

A háttérben folyik a zabálás, az orgiázók csontokat hajigálnak hátra. Monitorokon szép állatos természetfilmeket vetítenek, amelyeken medvék és jávorszarvasok álldogálnak és esznek – illetve ez utóbbiakat eszik –, épen, egészségesen és boldogan. Az egyetemisták nagyon nyugodt hangon beszélnek

1. E. A természetben tenni szokás a dolgokat, nem gondolkodni. Ott nincs ráció, csak demonstráció. Nincs elemzés, csak nemzés. Éppen ezért, érezvén a kihívást, reszkető kézzel emeljük magasba a varázsbottot – reméljük, nem hasad –, hogy ebből a globális ürességből kihozzunk most valami magvasat.

2. E. Valami mögötteset. Vagy az is a mi művünk volna? Hogy is volt? Kibújt a formából, páncélját hátrahagyva, egy embercsimasz? Vagy épp a forma várja, várja, hogy belecusszanjon végre-valahára az emberlénny?

1. E. Hiába a romlás, hiába feltartóztathatatlan, rések támadnak időről időre, repedések, és életjelt ad a megmagyarázhatatlan. Aztán ismét ezek a fura hátralékok, ki nem egyenlített tartozások, de még ebben is megőrződött a formája valaminek – csak az a kérdés, hogy minek a formája.

2. E. Ez az állandó erőszaktétel a természetben oda vezet, hogy belőlünk már csak a rúd mered, és a bűz ered, és az egészben nincsen semmi élvezet.

1. E. Miért nem csukja be a tér a boltot? Miért állít közszemlére minket mint saját eredményeinket, amikor olyan jól elvultunk az irhaburokban?

2. E. Mert ahelyett hogy azt mondanánk, ekkorák volnánk, és

- hoznánk a formánk, fölteszünk egy nagyobbat, és elejtjük a természetől adottat.
1. E. Küzdjünk a fennmaradásunkért vagy sem?
 2. E. Megéri? A csomagküldő áruházi katalógus kínálata, bármit rendel is az ember, végső soron mindig csak – ő maga. Ráadásul törleszthet bármily serényen, sose kapja meg magát egészen.
 1. E. Ez a sors vár mindegyikünkre, hogy sose kerülünk birtokon belültre.
 2. E. Viszont hátrahagyjuk a nyomainkat.
 1. E. Na és ha mégis megtörtént már, csak éppen rejtetten?
 2. E. Az a rejtelem, hogy semmi sem történik rejtetten. Csak nézzük, nézzük a földet, hátha fölcsipegethetünk valamit magunkból.
 1. E. Milyen önhittek voltunk, amikor azt hittük, most végre olyasmit találtunk ki, ami tényleg olyan, mintha nekünk találtak volna ki!
 2. E. Csudálatos találmány ez az elektronika. Mindent felvesz, és azonnal nagy felbontásban talál.
 1. E. Nekünk elég csak összeállnunk, és a felvételeket jól összevágunk.
 2. E. Figyeld! Itt állnak ezek a hegyek, és abszolút nem csinálnak semmit.
 1. E. Amíg nyomot hagy valahol, senki sem tagadhatja le, hogy ott járt.
 2. E. Beúzhatnak minket a vadonba, jövünk még, ha másként nem, visszhang képében, csak mire ideérünk, már nem fogják tudni, ki és miért üvöltött.
 1. E. Ami valódi volt, már mind begyűjtötték. Szüret.
 2. E. Most ráteszik a kezüket. A kapzsi vadászok.
 1. E. Igényt tartanak a zsákmányra. Erre a puha, fehér árura.
 2. E. Üres gubók. Már rég kirágták magukat belőlük ezek a falánk hernyók.
 1. E. Önnönmaguk kreatúrái.
 2. E. Egyszer még valami iszonyatos bújik elő belőlük – borzasztó kimenetel.
 1. E. Csak a szokásos menetekel.
 2. E. Merő edények. A lényeket, magukat rég kivonták magukból.
 1. E. Ha egyszer visszahozzák, már nem fogják tudni, mire való. De nem is kérdezik.
 2. E. Csak ők lesznek jelen, minden más megszűnik.

Függöny